

Opazovanje sončevega mrka na Bernardinu. Nasvidenje poletje, srečno šolarji!

IZ SEPTEBRSKÉ VSEBINE:

- na 2. strani gostimo znanega vrtnarja Roka Grašiča, ki na Seči goji vrt kaktusov;
- na 4. strani je Portorožanov gost član Sveta občine Piran – Joško Joras, doma z Mlinov na nedefinirani meji s Hrvaško, znan po svoji doslednosti;
- Zakaj Avditorij ni (kot) Epidaurus? Razmišlja Mitja Jančar na 6. strani;
- Portorož ni dobil olimpiade v šahu leta 2002. Bi si morali zaradi tega pogristi nohte?! Prepričajte se na strani 7;
- Orgelski dnevi v Piranu;
- Kakšna bo usoda letališča v Sečovljah in z njim našega turizma (»soft« ali »hard«?) piše Žare Lipušček;
- Vsi županjini ljudje – predstavljamo novo županjino ekipo;
- Šupeter je na lepa vas in Rožana Špeh
- Knjižnica bi naj zadovoljevala osnovne potrebe po kulturi.
- Naš zlati veslač: Patrik Fonda je gost Portorožanovih športnih strani;
- Vi sprašujete, Portorožan odgovarja;

»ALORA PRIDEM VEČ KSNO...«

Letošnja poletna turistična sezona se je začela slabo: s senco balkanske vojne nad nami. Zaskrbljeni smo se s priokusom sarkazma tolažili, da smo zdaj vsaj našli izgovor, če bo turistični obisk zares tako zelo zanič. Potem so se najbolj mračne napovedi o zaostrovanju balkanskih zdrah z nadaljnjim odvijanjem dogodkov, na srečo še pred pravim poletjem, precej omilile. A s tem zloslutnih napovedi še ni bilo konec: tu je bil še sončev mrk, ki so ga za strašenje neukega ljudstva znali izrabljati že staroegipčanski svečeniki, pa ga ne bi nekateri novodobni! Najradikalnejši so napovedovali kar konec sveta, zmernejši pa dolgo, vsaj sedemletno obdobje suhih krav. (Delni) mrk sonca smo lahko opazovali tudi na našem nebu, čeprav se kdove koliko ni stemnilo. Žal pa še tega redkega naravnega pojava, ki nam je ponujal veličasten spektakel na nebu zastoj (!) in je bil napovedan veliko prej, nismo znali obrniti v svoj. Za razliko od starih Egipčanov. Že nekaj dni pred sončevo zatemnitvijo še zaščitnih očal nikjer na Obali ni bilo mogoče več dobiti, kaj šele da bi bili pripravili na primer kolektivno opazovanje mrka na Šentjanah, pa razne spominke »poljuba« sonca in lune, da bi se gostje spominjali, kje so bili takrat. Saj mrk, pa čeprav delni, ni od muh! Ne vidimo ga vsako leto, še vsako deseto ne! No, če pičle turistične sezone nista zakrivila sonce in luna, potem je zagotovo krivo vreme, ki ni bilo nič kaj preveč prijazno. Ali smo bili prijazni vsaj mi?

Pri vstopu na Bernardin z magistralne ceste je bila prvič po nekaj poletjih prometna zapora ves čas dvignjena! (Najbrž zgolj zaradi majhnega števila gostov.) Zagotovo pa je bil Bernardin tako prijaznejši in bolj vabljev. Žal pa se včasih še zmeraj zdi, da bi najraje odgnali še tiste najvztrajnejše goste. Onega toplega julijskega večera, ura je bila enajst, smo v samem centru Portoroža sedli za mizo enega od gostišč naših hotelov - gostov je bilo še veliko, saj smo komaj našli prosto. Želeli smo jesti. Pa je natakar povedal, da hrane več ne strežejo! Ko smo začudeni pripomnili, da enajsta ura še ni tako zelo kasna, je nekoliko mencajoč pojasnil, da je kuhar pač že lepo zloščil žar in pospravil kuhinjo, mi pa - če že hočemo jesti - pojdemo drugam. »No,« smo si rekli, »očitno gre našim gostincev še zmeraj zelo dobro!« Čez nekaj dni smo sedeli na terasi znane picerije ob morju. Natakar pic še ni dobro odložil na našo mizo, ko je že zahteval plačilo in jih je hotel kar odnesti, ko smo rekli, da bomo plačali, ko bomo pojedli. Natakarjevo obnašanje je bilo, kot bi imel opraviti z lopovi ali vsaj potepuhi! Šefa picerije, ki smo ga zahtevali, seveda ni bilo k mizi. Svojemu natakarju, s katerim smo se nekaj časa cenkali, ali mu bomo plačali polovico že popite pive, pa je potem le naročil, naj nam pico postreže in nas pusti pojesti do konca in šele potem zaračuna. Kako nam je potem teknila pica, pa tako že veste! Nekega večera pa smo ob prijetnem vetriču in brazilski temperamentni glasbi uživali na terasi tik ob morju, ko se prikade k mizi zlovoljen in namrščen natakar, ki je sicer kmalu prinesel naročeno in nam brez besede pod nos pomolil račun. Urno smo plačali, le da nam potem južnoameriški zvoki nekako niso več šli tako v slast kot prej... Iz zgornjih pripetljajev seveda nočemo delati nekih negativnih zaključkov. A če jih doživiš nekaj, si nehote misliš: »Ma kaj stokajo, da ni gostov, če pa še s temi ki smo, delajo kot z grešnimi dušami!« In potem se spomniš na primorske poprovce in si rečeš: »Alora pridem več ksno... (ko bo gostov še manj, bo boljše!)« In greš...

Livija Sikur Zorman

Iz hortikulture obrti je naredil umetnost

Tam, kjer se galerija kamnitih kipov na polotoku Seča – Forma viva – strmo spušča k morju, se nahaja »najlepša hišica v cvetju« in daleč naokrog znani Rokov kaktusov vrt. Kaj pa je vrtnarja Roka Grašiča pritegnilo, da se je naselil na našem koncu, na Seči?

»Bil sem svojčas vrtnar bolnišnice na Golniku, ko me je tamkajšnji direktor, dr. Tockič, spodbujal in mi pomagal pri hortikulturem urejanju bolnišničnega parka. Splet okoliščin pa me je pripeljal, da sem se naselil na Seči, kraju blage klime. V tistih časih je bil legenda tukašnjega vrtnarstva, kot se temu lepo reče, Matija Čop, ki me je uvajal v tajne sredozemskega rastja,« se spominja Rok, ki je že od daljne vojne, ko so Slovence razselili in prisilili v taborišča – sam se je tri leta selil iz taborišča v taborišče – vedno kje na poti. Prepotoval je Azijo, Avstralijo, Afriko, predvsem pa Južno Ameriko. Povprašam ga, če so prav ta potovanja botrovala njegovi odločitvi, da oblikuje svoj kaktusov vrt. »Odločilno je bilo spoznanje, da brez vode druge rastline umrejo, kaktusi pa ne! No, seveda je tudi s kaktusi veliko dela, vendar je drugačno!

Rad pripoveduje o daljnjih krajih, kamor ga je zanesla pot. Leta '77 je bil na primer v kraju Aregripa oioa maturana, ki je hkrati ime neke vrste kaktusa. Zaneslo ga je tudi v legendarni Maču Piču, pa Tiomako in še druga inkovska mesta. Rok Grašič je prepotoval velik del najzanimivejših in skrivnostnih področij našega planeta. Pa nas je zanimalo ali je sploh še kje kakšno mesto, kamor bi ga vleкло. »Želel bi si videti kraje, kjer so nekoč bili tako imenovani viseči vrtovi kraljice Semiramide, eno od čudes starega sveta, pa tiste med rekama Tigris in Eufrat... Želim pa si tudi zgraditi kaj skromnejšega svoji ženi in družini. Upam seveda, da ne pričakuje Semiramidinih vrtov! A, kdo ve?« Zase meni, da je srečnejš. Da je takšen, kakršen je, da misli opti-

mistično, imajo največ zaslug njegovi starši. Zdi se mu pa, da je bilo zanj pomembno tudi srečanje z avstralskim vrtnarjem leta '83, ki ga je opozoril na še eno lepoto iz rodu palm: palmo jubaea chilensis. Čeprav je prebrskal precej literature, mu najprej ni uspelo odkriti, kje raste. Potem jo je našel v čilskem nacionalnem parku, kjer je vzel njena semena. Danes ima primerek te čudovite palme v svojem parku, kjer je tudi »rodila« prvi list - se olistila. Za Roka je bil to zelo pomemben dogodek, ki ga je osrečil, saj je v iskanju te zvrsti palme prepotoval tako rekoč »ves svet«.

Zdi se, da je Rok Grašič svoj življenjski poklic idealno združil s svojim najljubšim konjičkom. »Včasih na zunaj res zgleda tako«, se strinja naš sogovornik, »vendar se trudim, da konjiček ne prevlada, ker bi to zmanjšalo vrednost pravega dela.« V njegovem vrtu lahko najdete najrazličnejše primerke rastlin z vseh vetrov. Ko ga katera zas-komina, se odpravi na pot. Tako ga je pot zanesla na rajski Cejlon, pa na Madagaskarju, kjer se je srečal s plemenom Pachypodium, ... Že vrsto let se Rok Grašič ukvarja s svojo zamisljo o krajevnem parku na Seči, po njegovem idealnem mestu zanj. Ob nekaj širšem posluhu in pomoči bi bil sam pripravljen vložiti ves svoj trud in znanje, da bi zamisel uresničil. Seveda še ni vrgel puške v koruzo in se bo še zav-zemal, da bi vendarle zaživela. Sicer pa - kam bi neki prišli brez domišljije?! Dodali bi še: in brez tovrstnih zanesenjakov, kakršen je Rok Grašič.

In - kdo sploh je Rok Grašič?

Sanjač, zanesenjak, ki svoje zamisli tudi uresniči, ne glede na to, koliko ga stanejo in v kolikšni meri sploh izgledajo uresničljive. Zaljubljen v svet cvetja in žive narave.

Olepševal in bogatil je zdravišče Golnik. Skrbel, obnavljal in hortikultureno urejal po Beogradu, Oplencu, dokler ni nazadnje na Seči uredil svojo idilično »hišico v cvetju«, kjer je osnoval verjetno najboljšo zbirko kaktusov v Sloveniji in svoj dom pretvoril v center zelenja in cvetja. Pokazal je, kako ravnati z rastlinjem in hortikultureno obrt spremenil v umetnost. Rok Grašič je razširil meje hortikulture dejavnosti. Tako je postopoma iz gorenjskega vrtnarja prerasel v svetovnega popotnika, hortikulturenega umetnika in ustvarjalca. Na svojstven način soustvarja zgodovino cvetja in lepote. Rok v svetu cvetja! Je mar Rok, ki mu je delo konjiček in obratno, ostal brez svojega hobija? Nikakor. Svoja cvetna polja včasih rad zamenja s šahovskimi. Kako dobro zna rokovati s šahovskimi figurami, je nemalokrat spoznal prav pisec tega teksta na svoji koži! Včasih Rokova dobra volja tudi zbledi in takrat resignirano premla: »Pa kaj sem jaz? Navaden upokojeni kmet...« A mi vemo; da ni tako.

Jovan Nikolić

Mercator-Degro

Pozno poletje se izteka, šolska vrata so se odprla in spet nam denar kar leti iz denarnice. Kaj vse neki potrebujejo ti naši otroci!

Vselej vam je v pomoč vaš najboljši sosed z vsemi svojimi številnimi trgovinami. **Mercator Degro Portorož** želi svojim najmlajšim kupcem in njihovim staršem uspešno šolsko leto.

MI MED SEBOJ

čestitamo * zahvaljujemo * pozdravljamo

✱ Ani in Zorku ŽERJAL-ovima se stanovalci hiše Obala 197 v Luciji lepo zahvaljujemo za skrb in trud pri vzdrževanju skupnih prostorov. V novem bivalnem okolju želimo vsej družini prijetno in zadovoljno življenje.

✱ Alle amiche Dunja Bartole e Cesarina SMREKAR (entrambe il 31/8), Rina JADREJČIČ (11/9) e Katerina GOLENAC (9/9) vanno tanti auguri di buon compleanno da tutti gli amici e le amiche del coro »G. Tartini« di Pirano.

✱ 4. septembra praznuje svoj rojstni dan naša županja, profesorica Vojka ŠTULAR. V upanju, da jo je dosedanje županovanje že utrdilo, ji želimo veliko uspehov pri iskanju izhoda iz labirinta piranskih vzlovov.

✱ Nadaljujemo z rojstnodnevnimi čestitkami članom sveta občine Piran. Prvi bo 5. septembra na Seči praznoval Bogdan LULIK, potem bosta 14. septembra praznovala svoj rojstni dan kar dva občinska svetnika: Emil GRIZON iz Nove vasi in Joško JORAS iz Mlinov, na nedefinirani meji s Hrvaško, ki je tokrat gost na Portorožanovih straneh. Čestitke vsem slavlencem, z željo, da bi (še naprej) delovali v korist vse naše skupnosti.

✱ 5. septembra praznuje svoj rojstni dan Jovan NIKOLIČ iz Portoroža. Iz srca mu čestitajo sinova Mišo in Neco, vnuk Aljoša in snaha Nataša. Slavlencu nazdravljamo tudi vsi pri Portorožanu z željo, da bi še dolgo ostal naš sodelavec.

✱ Naši sodelavki Milici MASLO iz Pirana čestitamo k imenovanju načelnice Urada za družbene dejavnosti na Občini Piran. Da bi ji v uradniško zatahlost uspelo vnesti vsaj nekaj sonca, ji in si želimo portorožanovci.

✱ Rozi KANDUS iz Pirana, zmeraj pripravljena vsem nesebično priskočiti na pomoč, najboljšje želje za rojstni dan, ki ga je praznovala 10. avgusta, od prostovoljk Rdečega križa, aktivistov Društva upokojencev Piran in Združenja borcev Piran.

✱ Vse najboljše in še veliko zdravih let Roziki MEDVEŠČEK ji ob rojstnem dnevu (25. avgusta) želijo prostovoljke Rdečega križa Piran.

✱ Vse najboljše za ...rojstni dan Damjanu MRAKIČU z Lepe ceste v Portorožu. Še veliko lepih skupnih večerov mu želimo prijatelji.

✱ Iskrene čestitke profesorju in publicistu Gustavu GUZEJU iz Portoroža, prvemu uredniku Portorožana, ki ga je praznoval avgusta. Še veliko ustvarjalnih in zdravih let mu želimo portorožanovci.

✱ Vodstvo, veslačice in veslači VESLAŠKEGA KLUBA PIRAN se lepo zahvaljujemo vsem, ki so nam omogočili, da smo pripravili prijeten sprejem ob uspehu našega "zlatega" Patrika Fonde: Casino Portorož, Radenska Radenci, Pivovarna Laško - enota Lucija, Primorski utrip, Delmar Izola, Ljubljanske mlekarne - Dekani, vinogradnik Rupnik, Vinakoper, Okolje Piran. Še posebej se zahvaljujemo županji, ga. Vojki Štular za vzpodbudne besede in gmotno pomoč.

Bralke in bralci Portorožana lahko svoje čestitke, zahvale, voščila, pozdrave, ipd., brezplačno objavite v Portorožanovi rubriki Mi med seboj. Sporočite jih lahko po telefonu ali faxu (066/ 73-046), jih pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali pridete osebno v tajništvo KS Portorož (Obala 16, 1. nad., Portorož, dopoldan), da jih zapišemo.

NAŠA SLAVLJENKA MESECA

70 let Cesarine

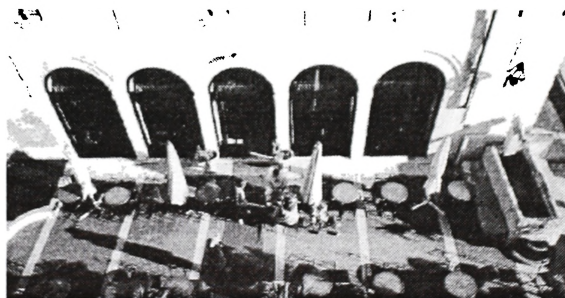

Povsod aktivno Cesarino SMREKAR iz Portoroža poznate mnogi. Po rodu je Italijanka, odrasčala je v Trstu in se zaljubila v mladega partizana, Slovenca, s katerim se je kmalu po drugi vojni, še zelo mlada poročila. Tako jo je življenjska pot pripeljala k nam, kjer je globoko pognala korenine. Cesarina je mati dveh hčera - Majde in Irene, ta je poročena v Angliji - ter sina Roberta, babica in že tudi prababica (!) Je pa tudi pesnica, saj piše v italijanskem narečju (za svoje pesmi je

prejela že tudi nagrade), poje v pevskem zboru skupnosti Italijanov g. Tartini Piran, kjer pa je aktivna še v številnih drugih krožkih. Predvsem pa je človek širokega srca. Njena topla dlan je vselej na voljo, kamor jo potrebuje. Vendar ne čaka, da pridejo drugi k njej, temveč se kot prostovoljka razdaja pri Rdečem križu, kjer ima zagotovo največ zaslug pri vzpostavljanju stikov s humanitarnimi organizacijami v italijanskem mestu Castel Goffredo, ki se je tudi pobratil z našo občino. Nenazadnje pa najde čas tudi za sodelovanje s Portorožanom (redno zbira recepte za najrazličnejše jedi in pijače). Naša Cesarina, kot ji pravimo, je 31. avgusta praznovala 70. rojstni dan. Ob tej obletnici po duši večno mladi Cesarini še veliko dejavnih let, zdravja in sreče - od vseh, ki jo imamo radi.

kavarna
GALERIJA

Tartini

na Tartinijevem trgu v Piranu
Tel.: 747-356

Obiščite nas, veseli Vas bomo!

Joško Joras z Mlinov

Joško Joras, edini svetnik (SLS) Slovenske ljudske stranke v piranskem občinskem svetu, je sicer rojen Mariborčan. Z dvanajstimi leti je prišel v Piran, kjer se je izučil za natakara. Po opravljeni vojaški službi je delal v Nemčiji in tam s 23-timi leti odprl svoj lokal. Po petnajstih letih tujine se je vrnil in prihranjen denar vložil v lokal v Luciji ter adaptiral hišo v Mlinih. Živi v izvenzakonski skupnosti in ima dva otroke.

"Moral sem iti v tujino, da sem ugotovil, kako lep je Portorož in Primorska. Prej je bilo to samoumevno," pravi. Tujina pa Jorasa ni naučila le trdega dela. Tam se je navzel tudi ideala, kakšna naj bi bila naloga poslanca ali svetnika. "Tam se ve, da so poslanci postavljeni zato, da prisluhnejo problemom ljudi in s tem opravičijo svojo nalogo. Pri nas pa najprej poskrbijo zase, če ostane kaj drobiža, pa ga namenijo družbi." Glede na to da zaselek Mlini, kjer živi, sodi v katastrsko občino Sečovelje, si je že od leta 1984 prizadeval, da bi ga prijavili v občini Piran. "To je bil dolg boj. Na osnovi posestnega lista, ki ga je izdalo Temeljno sodišče v Kopru in zemljiško katastrskega izpisa, po katerem moja hiša stoji na parceli št. 4651 KO Sečovelje, sem nazadnje le dosegel, da smo dobili hišno številko in sem se lahko za stalno prijavil v Piranu."

Jorasova hišna številka je zdaj Sečovelje 1. Za njim je za sečoveljsko hišno številko zaprosilo še sedem hiš v Mlinih. "Dobili bi jih tudi drugi, če bi zahtevali, vendar prebivalci, glede na dosedanje obnašanje naših uradnikov in administracije, nimajo dovolj zaupanja, da bi se izpostavljali. Raje se prijavijo v Padni ali Novi vasi." Prav problemi življenja ob nedefinirani meji so Jorasa pripeljali v politiko. "Ko sem opazoval, kaj se dogaja, sem iskal sredino, ki bi mi omogočila sodelovanje. V SLS sem našel odprte ljudi, med katerimi človek lahko pove, kar misli. Ko je Aldo Babič leta 1997 ustanovil podružnico stranke, sem pristopil."

Pokaže mi katastrski načrt občine Piran, ki je bil natisnjen leta 1977 v Zagrebu in iz katerega je razvidno, da so ozemlja preko Dragonje sestavni del občine Piran. "Hrvti so leta 1993 kataster enostavno perisali in vanj vnesli druge številke parcel. Če lahko po vsem tem

trdijo, da je to njihovo, se bom moral preseliti na Luno, kjer mogoče še veljajo druga pravila," se pošali Joras in nadaljuje: "ta problem ni nastal z osamosvojitvijo, temveč že mnogo prej, ker so bili naši uradniki malomarni in se niso zavedali svoje dolžnosti! Vsak dober gospodar točno ve, kam kaj spada. Ko sem leta 1984 začel obnavljati hišo in prišel na občino Piran, se uslužbenka ni hotela z mano niti pogovarjati, češ, meja je na Dragonji. Dejansko ni nobenega akta o tem, da bi bila tam res meja. To je bila miselnost funkcionarjev, ki so jo ljudje sprejeli."

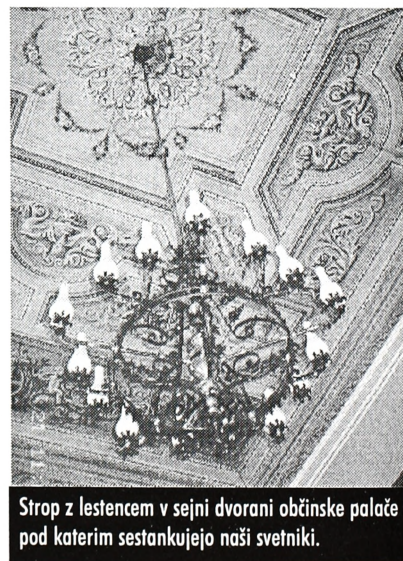
Kako naporno je lahko življenje ob nedefinirani meji, je Joras izkusil že spet 30. julija, ko so mu carinski uradniki Republike Hrvaške na kontrolni točki Plovanija preprečili, da bi domov pripeljal pohištvo. Tako bi kmalu postal edini državljani Republike Slovenije, ki bi moral za dovoz pohištva v svojo hišo tuji državi plačati carino. Dokazal sem jim, da nimajo prav. Z mejnega prehoda sem se tisti dan sicer umaknil, vendar sem napovedal, da se čez 14 dni vrnem. Hrvaškim carinikom in policistom sem povedal, da bom ob ponovnem zahtevku za plačilo carine počakal na meji toliko časa, dokler mi ne izdajo odločbe, iz katere bo jasno razvidno, zakaj bi moral plačati carino. Ker so vedeli, da nimajo nobenega argumenta na svoji strani, so me pri drugem poizkusu brez besed pustili, da sem pohištvo pripeljal domov."

Tik pred zaključkom redakcije smo izvedeli, da so hrvaški obmejni organi Jorasa po omenjenem dogodku vzeli "na piko" in ga podrobno pregledajo vsakič, ko prestopi kontrolno točko. Nedavno so mu zaplenili več litrov mleka, ki ga je peljal domov. Čeprav se je Joras takoj, ko so se pojavili problemi, obrnil na visoke predstavnike slovenske države, so bili odzivi medli. "Vsi politiki zelo radi pridejo na veselice in proslave, ko pa je treba po vroč kostanj v žerjavico, ne vidiš nobenega. Moja želja ni komplicirati in zganjati ekscesov, saj bomo s Hrvaško vedno sosedje. Ampak to ne pomeni, da bi moral popustiti. Ko bodo oni lahko dokazali, da je ozemlje južno od Dragonje njihovo, bom jaz prvi, ki bo mejo spoštoval."

Alja Tasi

Srečanje z zvezdami

Uspešnost in strokovnost sta jamstvo, da neka dejavnost ne preneha že na samem začetku ampak se razvija, nadgrajuje in rodi sadove. Tako tudi **agencija MISSon iz Pirana**, ki jo vodi **Barbara Misson**, praznuje letos 25-letnico delovanja. Njene modne revije in druge prireditve so dale slovenskemu prostoru lepo število manekenk in manekenov, lepote kraljice in fotografske modele. Predvsem pa je slovenskemu občinstvu pokazala svet mode in lepote s strani, ki mu je bila še pred dobrim desetletjem v glavnem skrita in torej nekako tuja, odmaknjena. **Ob tem pomembnem jubileju agencija MISSon pristrčno vabi občane** (zlasti pa vse nekdane in sedanje sodelavce ter sodelavke, tudi tiste, ki zaradi sprememb naslovov ali priimkov niso prejeli izrecnega vabila) **na modno-glasbeni spektakel »Z zvezdami pod zvezdami«, ki bo na letnem odru v Avditoriju Portorož dne 18.septembra ob 20.30.** Voditelja bosta Mojca Klarič in Andrej Karoli. Med več kot stotimi nastopajočimi pa bodo tudi miss Italije, Hrvaške in Slovenije, 50 vrhunskih manekenov ter znani tuji in domači glasbeniki. V predprodaji (karte lahko kupite pri naslednjih pooblaščenih: **Stop Ljubljana, Kompas Postojna in Sežana, Ideal turist Koper, Bele skale Izola, Avditorij Portorož, Maona v Portorožu in Piranu** ter še druge pooblaščenice) je cena vstopnice **1200 SIT**, na dan prireditve pa **1500 SIT**. Prireditve bo zagotovo prijetno popestrila turistično ponudbo pozno poletnega Portoroža.

Strop z lestencem v sejni dvorani občinske palače pod katerim sestankujejo naši svetniki.

IZLETNIŠKO TURISTIČNA KARTA SLOVENSKA ISTRA

Spoštovani,

Turistično gospodarsko združenje Izola je v sodelovanju s Turističnim združenjem Portorož in Mestno občino Koper izdalo »Izletniško turistično karto Slovenska Istra.«

Izletniška turistična karta je na voljo na Turističnem združenju Portorož, Senčna pot 10, (stavba Avditorija), Portorož. Nabavna cena ene karte je 60,00 SIT (DDV je vključen), prodajna cena karte z vključenim DDV je 100,00 SIT ter je za vse enaka in obvezna. Karte lahko prevzamete od ponedeljka do petka med 10,00 in 14,00 uro na sedežu združenja.

Dodatne informacije dobite po telefonu na štev. 066 748 260.

PORTOROŽ PORTOROSE

PARKIRNA HIŠA METROPOL

- KO PARKIRANJE NI VEČ PROBLEM -

ALI STE ŽE POMISLILI, KAM BOSTE SHRANILI VAŠE KAMP
PRIKOLICE ALI ČOLNE S PRIKOLICAMI ČEZ ZIMO?

PARKIRNA HIŠA METROPOL JE PRAVA ODLOČITEV!

STALNI VIDEO NADZOR, FIZIČNO VAROVANJE IN
ZAVAROVANJE, TER NAJMODERNEJŠE PROTIPOŽARNE
NAPRAVE SO TEHTEN RAZLOG ZA DOBRO
ODLOČITEV.

**CENA!! UGODNA, NAJUGODNEJŠA V SLOVENIJI.
PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE!**

OBČANE LUCIJE IN PORTOROŽA BI TUDI RADI OBVESTILI,
DA IMAMO ZA VAS ZELO UGODNE CENE MESEČNEGA
PARKIRANJA OSEBNIH VOZIL.

POLEG VSEGA NAŠTETEGA VAM V PARKIRNI HIŠI
METROPOL – AVTOPRALNICI NUDIMO ŠE KVALITETNO
TER HITRO PRANJE IN NEGOVANJE VOZIL.

INFORMACIJE NA TEL.ŠT.: 066/747-271
UPRAVITELJ: KOPER

EDINA DRUŽBA V SLOVENIJI Z OPRAVLJENIM CETRI-
FIKATOM O KAKOVOSTI ISO 9002 NA
PODROČJU UPRAVLJANJA S PARKIRNIMI
POVRŠINAMI IN NEGE VOZIL.

Ob smrti **Dušana Regenta** s Cvetne
poti v Portorožu iskreno sožalje nje-
govim svojcem – KS Portorož.

V Mornarčku se začne devetletka

Piranski vrtec Mornarček vstopa v novo vzgojno-izobraževalno leto z dediščino uspehov, ki so jih dosegli v preteklih letih. Seveda so priznanja, ki so jih »Mornarčki« dosegli, tudi obvezujoča, saj se bodo trudili kakovost vrtca vsaj ohraniti, če ne že preseči. Programi na temo naravne in kulturne dediščine ter vzgoje za sožitje, ki so se jih lotili v Piranu, so bili tehtni razlogi, da je bil – kot prvi vrtec v Sloveniji – včlanjen v UNESCO - v pridružen projekt mreže ASP, ki si prizadeva za poglobljanje izobraževanja za mir, človekove pravice, demokratizacijo in mednarodnega razumevanja. Ministrstvo za šolstvo in šport je vrtcu tudi podelilo posebno priznanje za dosedanje delo. Razen dela z malčki potekajo še študijski krožki, kjer se starši in drugi odrasli lahko sprosteno in neformalno izobražujejo, kar prav tako bogati prizadevanja vrtca. Letos je bil ponovno nagrajen krožek Komunikacija v družini. Vrtec pa se je pripravil tudi na novo devetletno šolo. Piransko osnovno šolo Cirila Kosmača so namreč izbrali za uvajanje programa devetletnega osnovnega šolanja, ki bo potekalo v prostorih Mornarčka.

VODNIK PO PIRANU ZA TISTE, KI IŠČEJO NEKAJ VEČ

Poleti je Piran postal bogatejši za še en vodnik po mestu. Ampak ta je drugačen, narejen s srcem. Ampak ta je drugačen, narejen s srcem. Pod vodstvom njihove mentorice, **Polone Senčar**, so ga delali učenci piranske gimnazije, člani turističnega krožka. Dijaki so ugotavljali, da bi si mesto zaslužilo boljši vodnik, takšnega, ki bi razkrival njegove skrivnosti, njegovo dušo. In so se lotili trdega dela, pri katerem so jim, razen njihove mentorice, pomagali domači strokovnjaki: **Duška Žitko** iz Pomorskega muzeja v Piranu, **Salvator Žitko** iz koprškega Pokrajinskega muzeja, **Nives Marvin** iz Obalnih galerij, **Tone Mikeln** iz Medobčinskega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, **Nada Kozina** iz portoroškega Avditorija, študentka visoke šole hotelirstva in turizma v Portorožu, **Sabina Stupar**. Tako je nastajala knjiga o starem mestu za tiste, ki prihajajo vanj, da bi našli kaj več, ne le sončenje in uživanje na plaži. Vsebinska je prepletena s številnimi legendami in življenjepisi znanih Pirančanov, pisana je za nas, domačine in za obiskovalce mesta. Gimnazijci pa ga bodo lahko uporabljali tudi kot učbenik o svojem mestu. Posebnost vodnika je, da je brez reklam. Reklame sponzorjev so knjigi priložene na posebnem kazalniku.

To je bilo treba preslišati:

Zakaj Avditorij (Portorož) ni Epidaurus?

Vam je kdaj kdo rekel: »Dej, nosorog, pazi kam stopaš!« Ste slišali nekoga prepevati »...več kot spi-je-mo, boljši smo in lepše zgledamo ...in boljše vidimo«? Vas nekdo prepričuje, da je smisel življenja »ležanje na plaži z mozgani na off in čiwawo na straži, visenje v mreži med dvema drevesi, slalom v ravnini z zarjav-velimi kolesi«, ali pa da je smisel življenja »jahanje oblakov, pihanje v sonce in lomljenje korakov, sanjanje parnika na modrem ogledalu, piknik z mravljico in luknja v sandalu«?. Potem greš to poslušat takoj, ko je prilika, kajti malo je verjetno, da ti bo nacionalka (radio ali TV) to ponudila. Prvo sredo po Marijinem vnebovzetju smo v Portorožu dočakali koncert veleskupine Zmelkoow.

Takšna fiver (vročica-op-ured.) je stresla tudi mene in vsa prepričevanja mojih punc, da ta koncert ni za take oldboj-se, kot sem jaz, me niso odvrnila, da se, z vseh ozirih (naj)boljšo polovico, ne bi napotila v prenovljeni hram kulture sredi Portoroža. Mimogrede: otroci imajo pupust na predstava-h za odrasle - kaj pa odrasli na predstavah za mlade???

Ker sem pričakoval demonstracijo kapaci-tete ozvočenja znamke "FulNaGlas", sva se usmerila v ozadje (višine) avditorija, mimo punc, ki naju nista več hoteli poznati. Kakšna napaka! Ne mislim punc! Slišal sem grmen-je, razumel nič. Pravzaprav sem se lahko zabaval samo z opazovanjem mladih in samo ponos naju je zadrževal čisto do konca kon-certa. Od devetih do enih. Ob tej grozljivi izkušnji (z glasbenega stališča) je bendu prav prišel Zoran Predin. Za razliko od njih se je Predin trikrat ustavu in od luzerjev zahteval, da mu del verštekarije izklopijo. Vmes pa je večkrat profesionalno potegnil iz žepa staro, a še vedno uporabno frazo "Zdaj pa vi!" in svoj fuš gladko preblefiral. Ja, še se bo treba učiti! Zmelkoowcem to ni potrebno (učiti se),

kajti kljub temu, da fantom očitajo, da pozna-jo en sam akord, katerega preigravajo tako mojstrsko, da preslepijo največje poznaval-ce, kaj šele mene, ki me je predvsem zani-malo nekonvencionalno zafrkantsko besedy-lo.

Pa se vrnimo še k naslovu in naj vam razložim, zakaj po mojem portoroški avdi-torij ni več to, kar je bil? Zato ker ima por-toroški avditorij samo 2000 sedežev, grški Epidaurus pa kar 14.000. Razlika je še večja, ker lahko v Epidaurusu na vseh 14.000 sedežih enakovredno slišite

nastopajoče(ga). V portoroškem avdito-riju so redki imeli to srečo. Zlobneži bi rekli, da bi se jim morala občinska vreča odpreti še za kakšen kupček ceki-nov, da bi lahko izmerili učinke nove strehe na akustiko... Stari Grki so brez računalnikov in ostalih pripomočkov zgradili teater, kjer niso potrebovali ver-

štekarije, da bi izvedli predstavo. Vmes je samo 2.500 let.

Tako mi ne preostane drugega, kot da punc priprčam, da še nisem za v staro šaro in da mi lahko brez škode posodita Zmeljnikoowe cedejke.

Besedila, posnetke, slike, ostalo & vse tisto, kar niste našli v Portorožanu, lahko zve-ste, če greste bek tu houppejdž te skupine, ki ga najdete na naslovu <http://www.geoci-ties.com/SunsetStrip/Club/7472/index.htm>

Pa veliko užytkov...

Vam želi Mitja

Epidaurus - gledališče.

Zakaj so lokalni oblastniki pozabili na Belokriško cesto?

Prebivalci Belokriške ceste so nam zgornjo fotografijo prinesli v objavo, da bi si jo tudi tisti, ki se redkeje vozijo po Belokriški cesti, ogle-dali. Še posebej pa bi na Belokriško cesto radi spomnili občinske gospe in gospode, ki iz leta v leto – najmanj deset let – obljublajo, da jo bodo obnovili. Koalicija strank, ki ima zdaj v občinskem svetu večino, pa jo je v svojem programu obljub, kaj naj bi naredila z združenimi

močmi, celo' pozabila uvrstiti! Tako velik kos ceste ostaja brez pločnikov, kljub veli-kemu številu pešcev brez javne razsvetljave, asfalt je načet, nemalokrat poln jam, z redkimi označenimi prehodi za pešce (zaradi nepreglednosti ceste jih pristojni ne dovolijo označiti več), s slabim vzdrževanjem brežin, z zelo občasnim površnim čiščenjem... In vendar je Belokriška cesta del mondenega Portoroža, ki bi ga turi-stični delavci radi osvobodili tranzitnega prometa tako, da bi ga usmerili po Belokriški cesti... Vas sicer pot po Belokriški le redko zanese? Pa saj to ni katera-koli cesta v naši občini! To je cesta za v Fiesu, kjer se število prebivalcev poleti naj-manj podeseteri, do piranske osnovne šole, pokopališča (kamor vas bo (žal) pot slej ali prej , tako ali drugače pripeljala). Edina svetla točka Belokriške ceste je obnovljeni, kamniti, beli križ na križišču, ki ga portoroška cerkev redno vzdržuje. Skrbno negovane pa so tudi cvetlične gredice ob križu. (L.S.Z.)

Zakaj Portorožu niso zaupali gostiteljstva šahovske olimpiade?

Bralci se zagotovo spomnete, da smo na Portorožanovih straneh v preteklih mesecih večkrat pisali o možnostih, da bi Portorož gostil šahovsko olimpiado leta 2002. Protikandidat je bil Bled, ki smo mu sicer priznavali nekaj prednosti, vendar smo ugotavljali, da bi ga s skupnimi močmi lahko prekosili in dobili olimpiado. Pa so jo dodelili Blejčanom.

Baje je ta odločitev med portoroškimi turističnimi delavci izzvala burne reakcije, češ da je bilo že vnaprej določeno, da bo elitna šahovska prireditev v gorenjski turistični prestolnici. Je užaljenost upravičena ali so portoroški turistični veljaki le (spet) zamudili vlak?

Kaj je vplivalo, da so zmagali Blejci? Priznati je treba, da so bili nekateri argumenti Bleda prepričljivejši od portoroških oz. piranskih (Bled je namreč samostojna občina, Portorož pa je v piranskih okvirih). Predvsem pa so to nekateri splošni, na primer šahovska tradicija. Primerjava kakovosti odigranih turnirjev med Bledom in Portorožem se prav tako prevesi v prid prvega. K »teži« v preteklosti odigranih šahovskih turnirjev velik delež prispeva znani Aljehinov turnir, prav tako turnir kandidatov s Fischerjem na čelu. Blejska šahovska tradicija je tudi daljša od portoroške. Najbrž najodločilnejši razlog, da je Bled zmagovalec, je enotnost šahovske in gospodarskih organizacij Bleda.

Portoroška neuspešnost pri kandidaturi je zgolj »opredmetenje« neenotnosti in nekoordiniranosti piranskih turističnih podjetij in občine. Skratka – preprosto rečeno, niso bili kos tako zahtevni nalogi! Na Bledu so v odločilnem trenutku vedeli, kaj hočejo. Zato pač niso izgubili zgodovinske priložnosti za organiziranje šahovske olimpiade, ko bo vsa svetovna šahovska pozornost usmerjena k

njim! Da piranski občini in Portorožu ni bilo dosti do olimpiade, zgovorno priča tudi dejstvo, da Jovana Nikoliča (sicer tudi Portorožanovega sodelavca), že legendarnega soorganizatorja najodmevnejših portoroških šahovskih prireditev, nihče ni povabil na razgovor ali vprašal za mnenje. Omalovaževanje in (prazno) samozaverovanje brez primere! Res je, da je imel Portorož pri svoji kandidaturi še druge nezanemarljive minuse, predvsem primeren prireditveni prostor (vendar pa, nenazadnje, mar toliko opevana nova pridobitev – nadkriti odprti oder Avditorija - ne bi mogel ustrezno služiti tudi tovrstni prireditvi?). Edini plus, ki ga lahko najdemo, je, da se je Portorož uradno prijavil za organiziranje olimpiade šaha. Bo vsaj v občinskih analih ostalo zapisano, da je bil Portorož nekoč celo uradni olimpijski kandidat. Tudi to je nekaj! Vse drugo je vrsta neodpušljivih »kiksov«. Svoječas smo v

Portorožanu zapisali, da bi se morali takoj, ko smo zaslutili možnost za olimpiado začeti pripravljati na kandidacijo. Pri nas pa so se za prijavo odločili zadnji hip! Žal v piranski občini ni nikakršnega občutka za to, kaj je za nas pomembno (da o kakšnem smislu za lobiranje niti ne govorimo)! Bled se je za olimpiado takoj zagrel. Zato je povsem normalno, da ga je Šahovska zveza Slovenije jemala resneje, saj je vendar morala računati vsaj z enim zanesljivim kandidatom, kar pa Portorož ni bil.

Druga negativna stran vodilnih v naši občini je kratkovidnost. Pri nas od takšne olimpiade niso videli nobene koristi, nasprotno – le izgubo. In prav takšen omejen pogled je najbolj zaskrbljujoče dejstvo! Ne videti sebe v špiči pomembnih svetovnih dogajanj in od tega ne uzreti koristi, kaže na ne previsoko intelektualno raven in znanje. Tako je, če se pač zaletiš v prvo deblo in potem ne vidiš gozda. Če ne znaš biti v pravem času na pravem mestu, izgubljaš! Žal smo danes izgubili šah. Jutri bo plavanje – pa smo odplaval. Potem bo jadrnanje – pa smo odjadrali... In zmeraj se potem išče krivca druge. A krivci so tu.

Tako nam ne preostane drugega, kot čestitati Bledu, da je rešil čast Slovenije in se odgovorno, pogumno, profesionalno ter zasluženo znašel v vlogi prvega slovenskega gostitelja šahovske olimpiade.

L.S.Z.

Udobna in varna vožnja za goste Metropolovih hotelov

Domače hotelsko podjetje Metropol Group in ljubljansko C.J.I. d.d., generalni zastopnik in uvoznik vozil koncerna Daimler-Chrysler za blagovni znamki Chrysler in Jeep na slovenskem avtomobilskem trgu, sta poleti podpisali pogodbo o sodelovanju ter tako povezala dve dejavnosti: turizem in avtomobilsko industrijo.

Ljubljansko podjetje je namreč po vzoru tujih turističnih delavcev portoroškemu Metropol Group predlagalo poskusni projekt, ki so ga poimenovali »Metropol Voyager Shuttle«. Z njim naj bi hotelskim gostom zagotovili udobnejši prevoz do hotelov oziroma letališč in jim omogočili krajše izlete. Seveda se tudi tukajšnji turistični delavci zavedajo, da se hitrost življenja, tudi ko si na dopustu, odvija hitreje, zato je vodstvo portoroških hotelov Metropol ponudbo z veseljem sprejelo. Gostje Metropolovih hotelov so se doslej prevažali z osebnimi avtomobili. Med poskusnim projektom pa jim je odslej, od avgusta do oktobra, na voljo luksuzno enoprostorsko vozilo Chrysler Grand Voyager, ki zagotavlja udobje in varno vožnjo. Ponudba naj bi seveda prispevala še en kamenček v mozaiku izboljševanja turistične ponudbe na slovenski obali. Po poskusnem obdobju bosta podjetji – C.J.I. d.d. iz Ljubljane in Metropol Group Portorož – ocenili uspešnost projekta in se dogovorili za nadaljnje sodelovanje.

Nova ponudba Metropolovih hotelov: svojim gostom poskusno nudijo udobno in varno vožnjo. Na sliki direktor GH Metropol, g. Marchiotti s »Chryslerjem«.

PRVI ABSOLVENTI VIŠKE STROKOVNE ŠOLE ZA PODJETNIŠTVO V PORTOROŽU

Prva generacija študentov Visoke strokovne šole za podjetništvo vpisuje absolventske staž

Junija so se zaključila predavanja za 349 rednih in izrednih študentov na vseh treh lokacijah Visoke strokovne šole za podjetništvo: v Portorožu, Ljubljani in Slovenskih Konjicah. Še posebej pomemben je bil zaključek predavanj za 126 študentov tretjega letnika, ki so se leta 1996 vpisali kot prva generacija na prvo samostojno visokošolsko institucijo pri nas, ki je dodiplomsko izobraževanje podjetništva ponudila na tržišču. Tradicionalni Dan podjetništva, ki ga šola za prihajajoče študijsko leto pripravlja 16. februarja 2000, bo za bodoče diplomante še posebej pomemben, saj bodo prvim diplomantom podelili diplome s strokovnim naslovom diplomirani ekonomist.

Ob študijskih obveznostih šola skrbi tudi za prijetno druženje, medsebojno spoznavanje, izmenjavo izkušenj in mnenj rednih in izrednih študentov, predavateljev, zaposlenih, prijateljev in somišljenikov podjetništva, staršev rednih študentov, ki se teh srečanj še posebej veselijo. Srečanja so ob začetku in koncu vsakega študijskega leta ter februarja, ob že omenjenem Dnevu podjetništva. Prireditve popestrijo še z različnimi športnimi aktivnostmi in tekmovanji. Za Dan podjetništva pa pripravijo še s podjetništvom povezane okrogle mize, forume, ipd. Seveda je bil tudi letošnji zaključek šolskega leta primerno delaven – s sedemurnim predavanjem o osnovah metodološkega raziskovanja, kar nekateri študentje med letošnjimi počitnicami že pridno uporabljajo pri svojih diplomskih nalogah. Ker brez veselega druženja ne gre, so redno vpisani študentje tretjega letnika v restavraciji Taverna pripravili zaključno prireditev s plesom in srečelovom. To je bilo druženje prve generacije rednih in izrednih

študentov, ki je izkazala zaupanje novi šoli. Nenazadnje je bila to tudi priložnost za zbiranje sredstev za absolventske izlete v tujino, kamor se redni študentje odpravljajo jeseni. Poleti so si nekateri študenti Visoke šole za podjetništvo svoje znanje izpopolnjevali na tujih institucijah, s katerimi šola že nekaj časa sodeluje: v Ejsberg Business Academy na Danskem, na University of Bristol v Angliji, univerzi v italijanskem Vidmu, Politehnični univerzi v Barceloni, na ameriškem Babson College v Bostonu, s katerim šola za podjetništvo sodeluje dolga leta. V letošnjem študijskem letu se je sodelovanje s temi institucijami še razširilo. Tako bodo nekateri slušatelji Visoke šole za podjetništvo svoje znanje lahko nadgrajevali tudi s prakso v tujih podjetjih. Rednim študentom tretjega letnika pa šola pomaga tudi pri iskanju strokovnih praks

v domačih podjetjih.

Študentom, ki bodo želeli, bo šola omogočila še podiplomski specialistični študij, ki pa je še v postopku verificiranja. Trenutno teče vpis četrte generacije študentov. Doslej se je za vpis na vseh treh lokacijah zanimalo okrog 955 povpraševalcev. Za redni študij v prvi letnik je šola razpisala 100 študijskih mest, za izredni pa 120 (40 v Portorožu). **Prostih je še 22 mest, za katera se je do 25. septembra še mogoče prijaviti.** Predavanja za redne študente se v Portorožu pričnejo 11. oktobra v Avditoriju, kjer je sedež šole. **Kogar zanima, lahko dodatne informacije o študiju dobi kar na Visoki strokovni šoli za podjetništvo ob delovnikih med 9.00 in 15.00 uro (tel. 066 747 351) ali pa se najavi za osebni obisk.**

N.B.

Prva generacija portoroških bodočih managerjev je junija priredila svoj ples v restavraciji Taverna.

VZDRŽEVANJE STANOVANJSKIH IN DRUGIH OBJEKTOV

Tabaković Senad s.p.

Marxova 18, 6330 PIRAN, tel.: 041/671-219

- adaptacije stanovanj
- postavitve pregradnih sten
- montaža vseh vrst stenskih in stropnih oblog
- pleskarska dela
- montaža stavbnega pohištva in ostalo po dogovoru

PORTEX

ŽELEZNINA, Obala 111 v Luciji

- * Expres izdelava ključev
- * Računalniško graviranje
- * Pokali, športna priznanja
- * Štampiljke

Za nakup nad 5.000 SIT: 3% popust nad 10.000 SIT: 5% popust nad 20.000 SIT možnost nakupa na obroke.

Zasebni sobodajalci imajo svoj katalog

Zasebni sobodajalci turističnih sob in apartmajev so bili v naši občini s svojimi zmogljivostmi vselej pomemben del turistične ponudbe. Vendar so bili vedno zapostavljeni in odrinjeni, ko bi bilo treba tudi njihovo ponudbo predstaviti in propagirati. Nekaj krivde je tudi pri njih samih, saj se ne zmorejo poenotiti, da bi svoje interese poskušali skupaj uveljaviti. Kljub temu da mnogi oddajajo svoje sobe preko številnih turističnih agencij, ki seveda s provizijami na njihov račun dobro zaslužijo, se nobena ne potrudi, da bi ponudbo sobodajalcev dostojno predstavila v sodobnem turističnem katalogu oz. zgibanki.

No, resnici na ljubo je to pred kakšnimi osmimi ali več leti poskušala narediti zdaj že pokojna agencija Pinija. Vendar med sobodajalci takrat ni uspela vzbuditi dovolj zanimanja za svoj projekt. Nekaj let kasneje pa je tak katalog uspel agenciji Palma. V njem je lično predstavila ponudbo nekaterih svojih sobodajalcev. Predstavitev v katalogu sobodajalci seveda plačajo. Potem je bilo dolgo zatišje, vse do letošnjega poletja. Tokrat je uspelo **Turističnemu društvu Portorož**, da je nekatere sobodajalce navdušilo za skupni katalog, ki je izšel na 48. straneh v štirih jezikih in v nakladi po 10.000 izvodov (v slovenščini, angleščini, italijanščini in ruščini).

Samo kdor je kdaj sam poskusil uresničiti takšen ali podoben projekt, ve, kolikor truda je moralo Turistično društvo vložiti, da je ugle dal luč sveta!

Prepričati sobodajalce, da bi tudi sami kaj narediti za lastno promocijo in za to primakniti še kakšen tolar, je včasih pravo Sizifovo delo! Novi katalog pa je najbrž marsikaterega sobodajalca prepričal, da bo v naslednjem predstavil tudi svoje zmogljivosti.

Livija Sikur Zorman

JJ NA METROPOLOVEM PLESU POMORŠČAKOV

Potem ko je prvak Socialdemokratske stranke, Janez Janša, na plesu letošnjega Fitfesta okusil družabne prelesti portoroškega hotela Metropol, se je 3. julija sklenil udeležiti še Plesa pomorščakov. Menda se tako navdušuje nad plesom, da se je celo vpisal v plesni tečaj! Naš sodelavec je opozicijskega politika v sivi elegantni obleki ujel v svoj fotoaparāt med dvema nam neznanima spremljevalkama, ki pa ga v eleganci komajda dohajata. Kot smo izvedeli iz (baje) dobro obveščenih krogov, mu je glamur Metropolovih plesnih soban tako zelo prišel k srcu, da bo v hotelu jeseni priredil gala ples še za člane in simpatizerje svoje stranke. Kdo ve, če so poleti vadili plesne kora-

Cesta v obrtno cono bo

V preteklosti smo bralce Portorožana večkrat obveščali o potekanju postopkov za izgradnjo ceste v obrtno cono v Luciji, ki pa se je, dobrim namenom navkljub, nekoliko zavlekla. Vendar pa je zdaj le napočil čas, ko bomo lahko začeli njeno gradnjo. Postopek je dodatno zavlekla pritožba na že izdano gradbeno dovoljenje za del ceste. Ker pa je ta cesta nujna, so se strokovne službe občine, županja in občinski svet trudili, da bi problem čimprej rešili. Tako jim je uspelo prepričati pritožnika, da je svojo pritožbo umaknil. Zdaj je torej odprta pot za nadaljevanje formalnih postopkov, potrebnih za gradnjo ceste: vsak čas bo odločba o enotnem gradbenem dovoljenju pravomočna, kar bo omogočilo pridobitev najugodnejše ponudbe izvajalca 1. faze gradnje ceste. Da bi se izognili dvema cestama, ki bi potekali v razdalji petdesetih oziroma sedemdesetih metrov, je bilo potrebno traso bodoče ceste v obrtno cono Lucija uskladiti s potekom hitre obalne ceste, ki naj bi šla od Jagodja do Lucije. Dostop do obrtne cone naj bi torej zgradili še pred novo hitro obalno cesto, kar bi zagotovilo nemoteno življenje naselja. Brez hrupnega prometa, ki se zdaj vije skozi kraj. Vsekakor pa bo tempo gradnje v veliki meri odvisen tudi od razpoložljivih finančnih sredstev. Del sredstev je zagotovljenih v obliki kompenzacij, preostala pa bo potrebno zagotoviti iz občinskega proračuna. Gradnja dostopne ceste naj bi predvidoma potekala okoli dve leti. Če bo seveda na voljo dovolj denarja...

B.K.

Majda Miklavc sr.

Obala 114 - TPC, 6320 Lucija, Tel.: 066/773-617

Če ste v zadregi za darilo,
Zavijte v trgovino

pri vhodu v TPC Lucija, Obala 114.
Med številnimi izdelki orientalske in domače
obrti boste zagotovo našli primerno
dragocenejšo ali cenejšo
darilo za vsako priložnost in okus.

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljna vina.

na Prešernovem nabrežju v Piranu
Tel.: 066/747-101,
747-102, 747-122
Fax: 066/747-100

Za obisk se priporočajo.

ARCHITECTA

d.o.o./s.r.l.

TARTINIJEV TRG 15, 6330 PIRAN
P.ZZA TARTINI 15, 6330 PIRANO
TEL 066/741-800, 741-801, FAX 741-900

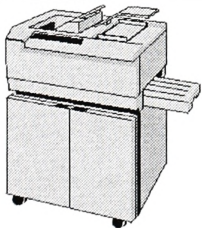
Projektiranje.

Posredovanje in svetovanje pri prometu z nepremičninami.

URADNE URE od PO-PE od 8–15 ure in
SR 8-17 ure (za naročene stranke tudi
po dogovoru).

Cenjene stranke obveščamo, da imamo nove telefonske številke:

741-800, 741-801 in fax 741-900

TINTA d.o.o.

Obala 55 - Portorož
(Stavba Splošne plovbe)
066/476-220, 76-793

Odperto vsak dan razen sobote,
nedelje in praznikov med 8.00 in
15.30 uro

Nudimo vam:

- fotokopiranje A4, A3, barvno, na termo folijo
- tipkanje in oblikovanje vseh vrst besedil
- vezava dokumentov, seminarskih nalog...
- izdelava reklamnih letakov A4 - A5 format
- fotokopiranje na barvni papir A4 - A3 format

Za študente in dijake A4 - 10 SIT!

PIRAN PIRANU

DUBROVNIK

Na potovanjih spoznavamo druge ljudi in kraje, pa vendar smo z mislijo doma; vse, kar vidimo, je ogledalo, v katerem opazujemo sebe in svoj svet.

Dubrovnik je bil kljub vojni v bližini in novim turističnim potem letos spet poln turistov. Lepo aristokratsko mesto zaživi v poletnih mesecih s svojim poletnim festivalom. Letošnji je že petdeseti. Koncerti, razstave, gledališke predstave so dobro obiskane. Zvečer so tudi po tri prireditve na prostem. Nadvse prijetno je tudi posedeti pred mestnimi kavarnami in gostišči in prisluhniti pritajenim zvokom otožnih dalmatinskih pesmi. Zvočnikov ni. Glasbi lahko prisluhneš, lahko pa se pogovarjaš ali celo zamisliš..

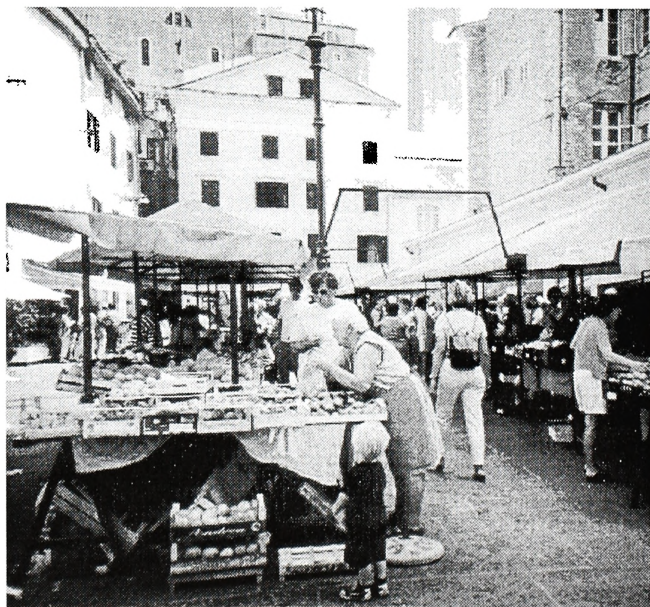
Mesto je kulturni spomenik tako kot Piran. Ne vem, ali je njihov urad za varovanje kulturnih spomenikov tako vpliven ali je občinska uprava boljša ali je zavest Dubrovčanov tako visoka: čuti se spoštljiv odnos do dragocene dediščine. Ni pisanih platnenih nadstreškov, ni reklamnih desk, ni krame zunaj trgovin, ni tuje glasbe, ni hrupne glasbe, cerkve so odprte, tla so čista... Po mestu ni motornih vozil, še koles je malo. Gostilničarji prevažajo tovore na posebnih vozilih na akumulatorski pogon. Do vrat v mestnem obzidju vozijo avtobusi in pripeljejo vsakih nekaj minut množice ljudi.

Domači časopisi s spodbudnimi besedami poročajo o turistični dejavnosti, kulturnih dogodkih in uspehih na drugih področjih.

Kot Pirančanka sem se spomnila, kaj vse je pri nas narobe: prehrupna glasba, tuje pesmi, prometna zmeda, umazanija, vsiljive reklame, premajhno zanimanje za kulturno življenje, premalo civilnih pobud, nespoštljiv odnos do mesta kot kulturnega spomenika...

Dubrovnik je leta 1992 gorel. Na tisoče bomb je padlo nanj, hiše so gorele, hoteli so bili poškodovani. Doslej so meščani obnovili večino hiš, mesto živi in meščani ga ljubijo še bolj.

N.K.

Poletno sobotno jutro na piranski tržnici je zelo živahno, izbira je pestra, cene pa..., te pa, saj veste...

Natalija Planinc

Stopimo iz »čakalnice«

Piran, mesto tisočerih nasprotij... Kot ga nekateri neizmerno občudujejo in opevajo kot enega najzlahtnejših biserov Slovenske Istre, ga drugi dajejo v nič kot največjo nesnago in neprijetno bivalno okolje! Sama pa imam neizmerno rada to mesto, v katerem živim, kakršno pač že je... Najbrž je to odraz mojega odnosa do življenja, ki je nadvse optimističen. Čeprav mi nekateri pravijo, da vidim vse preveč rožnato, sem sama zadovoljna, da rajši vidim kaj dobrega kot slabega. In četudi opazim tisto, kar je slabo, se potrudim stopiti korak dlje in zadevo premakniti na boljše.

Letošnje poletje sem preživela doma, v svojem mestu. Pesimist bi se ob tem skremžil. Prepričala pa sem se, da je tak »domači« dopust mogoče preživeti nadvse prijetno in bogato – če seveda ne obtičiš v »čakalnici« v pričakovanju, da te kdo drug nekam odpelje in ti pripravi kaj lepega! Zagotavljam vam, da je ponudba našega okolja tako pestra in raznolika, da sem si letos lahko s prijatelji privoščila – doma(!) – radosti v izobilju. Bil je Primorski poletni festival, ki je nudil vrsto dobrih predstav, v Križnem hodniku so bili na voljo čudoviti koncerti, ki nam jih marsikateri glasbeni sladokusec zavida. Tudi zaledje ni bilo križem rok. Pred Tonino hišo v Svetem Petru je bila predstavitev knjige Šupeter je na lepa vas z zanimivim kulturnim programom. V Padni so ob počastitvi 100. obletnice rojstva Božidarja Jakca pripravili likovno delavnico. Otvoritve razstave platen slikarjev – amaterjev je prerasla v pravcato vaško veselico! Lahko smo ponosni na naše domače ustvarjalce, ki nam zmeraj priredijo kje kakšno veselje in presenečenje: Fulvia Zudič in Vanja Pegan, ki sta v Italiji prejeli eno od

nagrad za ilustracije in pravljico Giovanni in Cekinček, pa otroci piranske osnovne šole z italijanskim jezikom, ki so za svojo slikanico dobili prvo nagrado v svoji kategoriji.

Veselili smo se otvoritve razstave Marina Mahnič, sicer tudi občinskega klicarja, v strunjanskem zdravilišču Krka, pa razstave Zudičeve v Novem gradu in našega Janeza Lenassi v Novi Gorici... Kakšno razkošje ustvarjalnosti je med nami! Res je treba še marsikaj postoriti..., a drobci dobre volje lahko marsikaj premaknejo: kamenček h kamenčku lahko dosti spremeni. Tako so v piranski galeriji Meduza dva odstopili prostor izdelkom domače obrti, prostore bivše trgovine Platana je njen lastnik (g. Gašpar) odstopil slikarkama z Dolenjske za galerijo in atelje, Avditorij je svojo mini poslovalnico Trilček ob mandraču prepustil zakoncema Pavlinc, ki zdaj v izložbah predstavljata svoje glinene izdelke...

Veliko je možnosti za prijetna, lepa doživetja v Piranu.

Vsi ti ustvarjalci me še bolj napolnejo z optimizmom. Bili bi lahko najboljši vzgled marsikateremu večnemu nergaču, ki mu nikoli nič ni prav. Pa čeprav vem, da vse ni zmeraj dobro in prav. Vendar pa – poskušajmo tudi sami dodati kakšen kamenček, da se bodo stvari spremenile, da bodo boljše. Zakaj bi le zlovollni čakali, da nekdo kaj spremeni, da v mesto prinese kaj lepega, dobrega. Stopimo iz svojih »čakalnic« in sami kaj naredimo za someščane, zase, za kraj...

PIRANSKE CERKVE, SVETIŠČA ALI KULTURNI SPOMENIKI?

V Piranu je veliko cerkev. Zgradili so jih meščani v preteklih stoletjih s svojim delom in zaslugom. Cerkev so bile najlepše stavbe z najdragocenejšimi umetninami v mestu. Stolna cerkev in življenje v njej sta bila skrb cerkvene oblasti in mesta: organista in cerkvenega zborovodja je v določenem obdobju imenovalo in plačevalo mesto.

Duhovnik je bil eden najbolj modrih ljudi v mestu. V svojih nagovih meščanom je učil, svetoval, tolažil, razlagal, opozarjal in celo zabaval.

Občani so se zbirali pri mašah, pa tudi na orgelskih, zborovskih in drugih koncertih. V frančiškanskem in bernardinskem samostanu so imeli bogato knjižnico. Knjige so darovali premožni piranski meščani. V samostanski knjižnici na Bernardinu je bila čitalnica in v njej so brali celo Sokrata in Platona.

Kdaj se današnji Pirančan spomni na cerkev: ko želi tujcem razkazati lepote svojega mesta, ko zazvoni, ko pogleda na uro ali angela na vrhu zvonika, ki napoveduje vreme... Danes so cerkve predvsem kulturni spomeniki, mestni okras. Niso več tako piranske, kot so bile, in tudi Pirančani so drugačni. Včasih so bili verni in so zahajali v cerkev. To je bil običaj. Danes je veren le del Pirančanov, pa še ti niso vsi katoliki. Tudi vsi katoliki ne zahajajo v cerkev.

Cerkve so narodno bogastvo. Preveč so dragocene, da bi samevale. Italijanski razumnik Umberto Eco pravi, da jih moramo čuvati, negovati in čimbolj približati občestvu. Cerkev so svetišča in bodo vedno, le »svetost« bi morali opredeliti drugače. Indijski modrec Awami Muktananda pravi: »Vsak bi se moral naučiti, kako sprejeti drugega z ljubeznijo in spoštovanjem. To je prava vera.«

V cerkvi se dobro počuti vsak, ne glede na filozofsko, versko ali kakšno drugo prepričanje. Prostor in orgelska glasba v njej blagodejno vplivata na vsakega. Pomaga pozabiti na vsakdanje težave iz materialnega sveta in krepiti duhovno moč. Je zatočišče pred tegobami vsakdanjosti.

Zakaj ni današnja cerkvena ustanova bolj dejavna na področju kulture, izobraževanja in sociale? Ustavno sodišče RS je katoliško Cerkev opredelilo kot "obče koristno ustanovo", torej bi lahko naša skupnost, ki je sicer religiozno nevtralna, sodelovala s Cerkvijo povsod, kjer je to v splošnem interesu.

Piranske cerkve vabijo. Pirančani, to so vaši duhovni hrami, imenitni kraji za molitev, razmišljanje, meditiranje, druženje, učenje in veselje.

Nada Kozina

Cerkev Sv. Roka.

ORGELSKI FESTIVAL

Mednarodni festival DNEVI ORGEL V ISTRI '99 - Umag '99 bo potekal v času od 14. do 19. septembra 1999 v Umagu, njegovi okoličini in v Piranu. Organizator festivala je LIFESTYLE, podjetje za kulturno-umetniške dejavnosti iz Umaga, pokrovitelj pa g. Stevo Žutič župan Istrske županije.

Na programu bodo razstave, koncerti ali glasbene matinee v Umagu, Sv. Petru u Šumi, Dajli, Završju in Piranu. Nastopili bodo gojenci Orglarske poletne šole iz Šibenika, zbor skupnosti Italijanov iz Umaga in priznani organisti iz Hrvaške, Avstrije, Italije, Francije, Nemčije in Slovenije. Strokovni posveti bodo posvečeni primerjavi sredozemske in celinske orglarske tradicije, zakonski zaščiti orgel, ekonomiki kulturne dediščine in orgelski

glasbi. Organiziran bo strokovni ogled spomeniških orgel v Istri. Za zaključek bo modna revija in baletni nastop. Zapela bo Josipa Lisac.

Festival je nastal v okviru mednarodnega

združenja Euro Mediteraneo Culture dei Mari * in mreže Spomeniške orgle v Evropi**. Zastavil si je več ciljev: opredeliti orgle kot izjemno kulturno dediščino Evrope, včlanjenje v kulturne ustanove pri Svetu Evrope, postati tradicionalen (v zahodni Evropi so orglarski festivali in seminarji pomembna oblika kulturnega turizma in turizma avanture duha), spremljati orglarsko dediščino, privabiti na festival najboljše organiste, orglarje, organologe in širiti krog ljubiteljev orgelske glasbe.

Avditorij kot soorganizator festivala izkorišča priložnost za promocijo Pirana in za obogatitev projekta Oživljanje starega mesta Piran. Za Piran predstavlja ta projekt obogatitev kulturne in turistične ponudbe. Orgelski festival dreza v odnos med cerkveno in posvetno oblastjo. Opozarja na slabo stanje izjemno dragocenih Nakičevih orgel v cerkvi sv. Jurija. Spodbuditi želi zanimanje za resno glasbo in še posebej za orgelsko glasbo.

* **Euro Mediteraneo Culture dei Mari** združuje dežele Sredozemlja, zibelke evropske kulture z različnimi tradicijami, tisočletnim razvojem, z bogatim prispevkom svetovni kulturi, v katerem je veliko političnih in verskih razlik, razlik v razvosti, so močne migracije ljudi in idej. Cilj združenja je oživeti Sredozemlje ne le ekonomsko, pač pa tudi socialno in kulturno. Ga obnoviti, posodobiti, odpreti novemu tisočletju nasproti. Odkriti in spoznati vso različnost in združiti v skupen projekt.

** **Mreža Spomeniške orgle** je mreža za promocijo in raziskovanje dediščine starinskih orgel v sredozemskih deželah. Začenja s pobudami na področju izdelovanja, restavriranja in konserviranja orgel in načrtuje izdelavo evropskega zemljevida zgodovinskih orgel in izdaje skupnega koledarja najpomembnejših orgelskih koncertov v Evropi. Nastala je v okviru projekta »Baročne poti« ustanove Institut Eropéen des itinéraires culturels - Conseil de l'Europe (Evropski institut za kulturna potovanja pri Svetu Evrope).

N.K.

Obujeno prijateljstvo dveh istrskih mest

Na pobudo predstavnikov Društva istrskega prijateljstva so se 1. septembra '99 v Piranu sestali predstavniki naše in rovinjske občine. Piransko občino so zastopali **Vojka Štular** s sodelavcema **Atilem Radojkovičem** in **Nado Zajc**. Rovinjsko pa župan, **dr. Lido Sošić** in član uprave **Marino Budicin**. Na srečanju so bili še **dr. Loredana Bogliun - Debeljuh**, podpredsednica Istarske županije ter **Egidio Krajcar** in **Andreja Humar Fatorič**. Namen sestanka je obuditev tradicionalnih srečanj med istrskima mestoma. Leta 1209 sta namreč Piran in Rovinj podpisala mirovni sporazum. Potem sta mesti vsakih 25 let pripravili tradicionalna vesela srečanja (visite festose). Zadnje tako srečanje je bilo leta

1896. Letos poteka 790 letnica podpisa mirovnega sporazuma. Tako je v Društvu istrskega prijateljstva vzniknila zamisel o obuditi nekoč utečenih srečanj. Občino Piran so že povabili na praznovanje rovinjskega občinskega praznika, ki je 16. septembra. Takrat naj bi župana tudi podpisala uradno listino o oživitvi tradicionalnih stikov med mestoma. Plod novovzpostavljenega sodelovanja bo Karavana prijateljstva, ki jo pripravlja Društvo istrskega prijateljstva in bo 18. septembra krenila iz Pirana. V Rovinj se bodo odpravili s kolesi po kopnem in veslači po morju. V Rovinj pa se bo na rajanje z ladjo odpravila tudi naša županja.

POSREDOVANJE DEL ŠTUDENTOM IN DIJAKOM KLUB MLADIH PIRAN CLUB DEI GIOVANI PIRANO

MLADINSKI SERVIS
PIRAN - Župančičeva 14/II

tel./fax.: 76-490

PORTOROŽ - Obala 55

tel./fax: 747-018

servis@klub-mp.si

<http://www.klub-mp.si>

Županljina ekipa

Ko se ljudje na volitvah odločijo izvoliti novega predsednika ali župana – skratka za drugega človeka, je to najočitnejši znak, da z dotodanjim niso bili zadovoljni (če seveda prejšnji še kandidira).

Novoizvoljeni pa hoče navadno svojim volilcem tudi pokazati, da je razumel njihovo željo po spremembah. In ker oblastniki ne morejo vsega narediti sami, si izberejo svoje desne ali – če hočete – leve roke, ki poskrbijo, da se zadane programske naloge tudi izpolnjujejo. Zato smo vsaj nekoliko nestrpno pričakovali javno predstavitev ljudi, ki jih je naša županja izbrala za vodje svojih uradov (kljub govoricam da bo bolj ali manj po starem). No, presenečen pri imenovanjih zares ni bilo. Tako rekoč vsi, razen ene častne izjeme, so že dolgoletni uradniki občinske uprave, za katere se včasih dozdeva, da so naveličani vsega že stokrat preletetega. Kar je seveda človeško razumljivo! Prav zato je tlelo upanje, da bo županja radikalnejša in bo v svojo ekipo

Novi direktor občinske uprave **Pero Zovko** (levi) si morda misli: »Le kaj mi je tega treba bilo...!« Poleg njega vodja županjininega urada, **Atilio Radojkovič**: »Zdaj pa si lahko oddahnem!«

Urad za finance vodi odslej čedna Breda Klobas: »No, zdaj sem pa na konju...«

potegnila nekaj več povsem novih ljudi. Saj veste, novi ljudje so kot svež veter, ki zapiha po ulicah in odnese postane papirje in smeti... Vsekakor pa še zmeraj gojimo upanje, da je dovolj močan veter že županja sama. Novoimenovanim pa stolčkov nikakor ne gre zavidati, kajti prav nič niso udobni ob vseh nakopičenih težavah v piranski občini in ob vse manj zajetnemu kupčku denarja... Naj jih še predstavimo. Za direktorja občinske uprave je bil imenovan pravnik **Pero Zovko**, doma iz Portoroža, sicer pa dolga leta na vodilnih mestih v upravi občine Piran. Predstojnik urada župana je ostal **Atilio Radojkovič**, ki je nekdaj načeloval oddelku za ljudsko obrambo. Njegov najljubši konjiček je slikanje, pri katerem je izredno spreten (je tudi aktiven pri likovni skupini Solinar). Urad za finance je po odhodu magistre Vilme Milunovičeve na koprsko mestno občino prevzela v roke **Breda Klobas**, ki si je delovne izkušnje prav tako že nekaj let pridobivala v občinski upravi. Povsem novo ime in zares svež veter v občinski upravi pa je profesorica zdravstvene vzgoje **Milica Maslo**, ki bo vodila urad za družbene dejavnosti. Urad za okolje in prostor bo še naprej vodil arhitekt **Boris Kočever**, urad za gospodarske dejavnosti pa ekonomist **Ljubo Bertok**. Nič kaj hvaležno vodenje urada za občinsko inšpekcijo in redarstvo kot vršilec dolžnosti (ker ima še nepopolno izobrazbo) opravlja **Bogdan Pajek**.

Imenovanim želimo, da bi se čimmanj donkihotovski spopadli z obiljem piranskih problemov! Tiste, ki so bili prisotni na županjini predstavitvi, smo takole ujeli v fotografski objektiv:

(Foto in tekst: L.S.Z.)

Milica Maslo, profesorica zdravstvene vzgoje, doslej zaposlena v Zdravstvenem domu Piran, je edina nova moč v piranski občinski upravi. Milica je tudi predsednica Lokalne akcijske skupine, ki si prizadeva predvsem preventivno vplivati za zmanjšanje odvisnosti od drog, kar bo ostala tudi v novi funkciji načelnice urada za družbene dejavnosti: »Lepo je biti na vrhu...« Zraven nje je **Boris Kočever**, ki bo še naprej vodil urad za okolje in prostor: »O Bog, naj gre mimo ta grenki kelih!« Zaradi službenih dolžnosti pa sta bila odsotna **Ljubo Bizjak**, predstojnik urada za gospodarske dejavnosti in **Bogdan Pajek**, ki je (že spet) vršilec dolžnosti urada za občinsko inšpekcijo in redarstvo.

Hrup ali mehki turizem

Občinski svet se bo v kratkem odločal o treh različicah razvoja letališča v Sečovljah: o nadaljnjem delovanju letališča, o njegovi širitvi oz. dograditvi ali opustitvi oz. preselitvi letališke dejavnosti in koriščenju območja letališča za druge dejavnosti.

Kot turistična občina smo zainteresirani, da bi nam letališče pripeljal čimveč gostov, seveda ob čimmanjših stroških in čimmanjšem negativnem vplivu na okolje. Vendar pa komaj 20 pripeljanih potnikov dnevno, ob hkratnem velikem številu trenažnih poletov, govori o prav nasprotnih učinkih. Tako poleg ekonomske izgube Aerodrom Portorož »pridelava« vsako leto tudi množico protestov zaradi hrupa.

Da pa bi javno podjetje Aerodrom Portorož občino le prepričalo v smiselnost širitve letališke dejavnosti, je naročilo gospodarsko študijo in to kar pri družbi znotraj aero lobby-ja, pri Aerodromu Ljubljana, d.d. Aeroinžineringu. Študija nas prepričuje, da hrup letalske dejavnosti ne predstavlja omembe vrednega okoljevarstvenega problema in da bi letališče ekonomsko pozitivno poslovalo v primeru, če bi vanj vložili cca 1 milijardo sredstev za razširitev in posodobitev. Seveda je takim zaključkom študije nemogoče verjeti, saj je letališče že 15 let popolnoma usposobljeno za javni potniški promet, pa učinkov ni. Dolgoletni protesti občanov in turistov ter različnih organizacij dokazujejo, da je letalski

hrup velik onesnaževalec, kar potrjuje tudi študija Inštituta Jožef Štefan, institucije z najvišjimi referencami.

Razumemo seveda, da avtorji študije - delniška družba Aerodrom Ljubljana - predlagajo tako velika nova vlaganja v naše letališče, saj so neposredno zainteresirani za gradbene posege! Kajti prav ta družba je že v preteklosti sodelovala pri skoraj vseh razvojnih projektih in gradnjah objektov na letališču Portorož: kot projektant, nadzorni organ in vodja naložbe in je celo zainteresirana letališče kupiti.

Tretja opcija, o kateri se bo lahko odločal naš občinski svet, govori o razvoju drugih, primernejših dejavnosti na tem območju pirske občine. Krajinski park Seča – Sečoveljske soline, dolina Dragonje in zaledje z vasi – predstavlja dobro ohranjeno krajino z bogato naravno in kulturno dediščino, ki bi lahko predstavljala **protiutež** in dopolnitev velikim turističnim središčem v neposredni bližini. **Sonaravni, mehki, ekološki turizem je svetovni trend,** zato bi bili nespametni, če ne bi znali tega ustrezno izkoristiti: kmečkega turizma (turistične sobe, osmice, kanave...), edukativnega turizma (muzeji in skanseni - solinarska hiša, mlin,

torkla, istrska domačija s tipičnimi domačimi živalmi, obnovljena železniška postaja, rudniška muzejska zbirka, ornitološka opazovalnica...), zdravstvenega turizma (solinske terme na prostem, ponudba bio hrane...), pohodniškega turizma (mreža peš, kolesarskih in konjeniških poti...), športnega turizma (veslaštvo, konjenišstvo, golf, tenis, kolesarstvo, nogomet...).

Seveda bi tudi v bodoče razvijali solinarstvo, marikulturo, kmetijstvo, obrt in vse druge gospodarske panoge, ki lahko sobivajo med seboj, v sozvočju s krajem. Vsem tem panogam pa je skupno, da se lahko razvijajo le v ohranjenem in mirnem okolju.

Dokler je letališče občinska last, lahko o razvoju tega območja odločamo sami. Zato so najbolj neprimerni ravno predlogi, da bi dragoceno območje letališča razprodali privatnim družbam iz notranjosti ali pa celo kar brezplačno prepisali državi. V takem primeru bi si občina umila roke, domačine pa prepustila na milost in nemilost...

Občina Piran se je v svojih strateških dokumentih že odločila za razvoj mehkega turizma. Da bi bili občinski svetniki enakovredno seznanjeni z vsemi opcijami, je županja podprla pripravo idejnega programa mehkega turizma v tem delu pirske občine.

Žare Lipušček

PERGOLA
PORTOROŽ - LJUBLJANA

"pizze" iz krušne peči
italijanske testenine
meso na žaru
sočne zelenjavne in
morske solate

gLaSba ZA ples
v živo vSak vEčer

tel: 066 746 775

Ali znamo vzpodbujati drobno podjetništvo?

Območna obrtna zbornica Piran je ob 20. obletnici svojega delovanja izdala lično brošuro, v kateri so zbrana imena najrazličnih obrtnikov oz. obrti v naši občini. Pred dvajsetimi leti, ko so se obrtniki začeli združevati, jim ni bilo z rožicami postlano, saj je bila država bolj kot v vzpodbujanje obrtništva, naravnana v njegovo zatiranje. Danes je seveda drugače, saj, vsaj deklarativno, vzpodbuja razvoj malega gospodarstva. Sedanji predsednik pirske Obrtne zbornice, g. **Pavel Lovrečič**, uspešen lastnik restavracije v Piranu, v svojem razmišljanju na začetku publikacije pravi: »Ne sme se bati (občina) bogatih obrtnikov in podjetnikov, saj bo z njimi bogata cela občina.« Doslej zbornici ni uspelo v celoti uresničiti vsega zastavljenega, predvsem niso v celoti zgradili obrtne cone v Luciji, kar je eden od pogojev za razmah podjetništva.

Da bi vzpodbudili razvoj drobnega gospodarstva, so v obrtni zbornici zdaj skupaj z občino Piran in Italijansko unijo ustanovili Center za razvoj podjetništva. Da smo turistična občina, se kaže tudi pri članstvu v zbornici obrtnikov, saj se jih več kot osemdeset odstotkov – vseh je 671 članov – ukvarja s turistično ponudbo. Prevladuje torej storitvena dejavnost, čeprav bi si želeli tudi razvoj proizvodne.

L.S.Z.

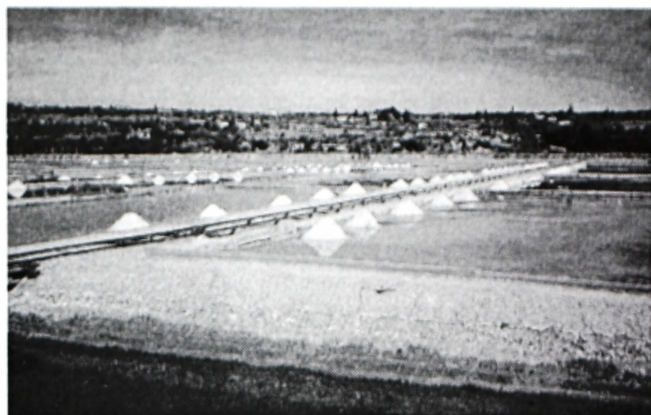
Ma che bilinguismo!

In questi ultimi tempi si parla tanto della toponomastica nel comune di Pirano. Da quando è stata realizzata la lodevole iniziativa di installare le stazioni delle fermate degli autobus, nella località di Sicciole si può notare la scritta **Parecag - Parecago** in bella vista sul frontespizio della stazione. Ci sembra doveroso segnalare per tutti noi abitanti del luogo di fronte agli stranieri che vi transitano, questa inesattezza dovuta non forse a negligenza degli addetti ai lavori bensì a scarsa collaborazione con chi la lingua italiana la conosce bene. Per la realizzazione di un bilinguismo più vero si auspica in futuro una maggiore attenzione a riguardo.

Vittorio Lusa

ŽETEV SOLI GRE H KONCU

Piranskim solinam je svojeglavo vreme letos ponagajalo in začetek sezone pobiranja soli zavleklo precej v poletje. K sreči pa so priprave solnih fondov potekale nemoteno in izkušeni solinarji so, neprijazni naravni navkljub, do konca avgusta vseeno pobrali približno 4000 ton »belega zlata«. Po besedah direktorja Solin - Predelava soli d.o.o., gospoda Petra Deržka, so celo preseгли plan za celih 1000 ton. Gospod Deržek je tudi povedal, kako v Solinah upajo, da se bo uresničila vremenska napoved, ki za september obeta suho vreme. V tem primeru bi jim morda uspelo pridelati 6000 ton; kristalizacija namreč poteka presenetljivo dobro. Zanimalo nas je še, če je vdor morske vode v objekt muzejskega predela solin povzročil kaj škode tudi drugod in gospod Deržek je pritrdil, da se je, žal, zgodilo prav to. Uničene je bilo kar precej slanice, pripravljene za kristalizacijo, kar pomeni, da bi bile pobrane količine soli lahko že do sedaj občutno večje.

Sonja Požar

TUDI TO JE TURIZEM!

Ekipa frizerk lucijskega salona »Mary« je z oblikovanjem modnih pričesk na ploščadi v Portorožu priredila pravi spektakel.

O znani frizerki Mariji Jukič, lastnici salona »Mary« v Luciji, je bilo doslej veliko napisanega. Toda »Mary« z leti nikakor ne opeša in je vedno znova polna idej. Tako zna vselej presenetiti svoje stranke. Na letošnjem Primorskem sejmu v Marini je na primer imela pravi šov svojih frizerskih veščin in novih trendov pri česanju. Več kot stotim obiskovalcem sejma so Maryine frizerke brezplačno uredile pričeske po zadnji modi. Pa to še ni vse! Ob petkih, sobotah in nedeljah v mesecu juliju so frizerke česalnice »Mary« na osrednji portoroški ploščadi prirejale posebej zanimive predstavitve urejanja modnih pričesk in poslikave telesa z barvami. Domačini in turisti so to novost z navdušenjem sprejeli, saj jim je prijetno popestrila večere.

Naj pripomnemo še, da se ga. Marija Jukič nenehno udeležuje vseh seminarjev in prireditev s področja frizerstva, tako doma, kot v tujini, kjer bogati svoje znanje in spretnost friziranja. To pa se seveda odraža v najsodobnejših pričeskah domačink.

Miloš Jovanović

← Lastnica frizerskega salona Marija Jukič (na sredini) v svojem elementu.

BOŽIDAR JAKAC IN NJEGOVE KORENINE V PADNI

Najbrž ste letošnje poletje v množičnih medijih ujeli, da praznujemo sto let rojstva znanega slovenskega slikarja in grafika Božidarja Jakca. Nemara veste, da imamo v Padni celo galerijo poimenovano po njem in da so na obletnico njegovega rojstva (16. julija 1899) vaščani počastili z otvoritvijo razstave slik. Morda pa ne veste, na kakšen način je bila usoda Božidarja Jakca povezana s Padno...

Njegov oče je bil Istran, doma iz Jakcev blizu Oprtalja. Mati Josipina je bila Dolenjka. Kot dekle je živela pri Jožetu Cvitku, župniku v Kaštelu, ki se je v pokoj umaknil v Padno, kjer je tudi poročil starša Božidarja Jakca. Jakčevi so namreč v Padni odprli majhno trgovino in gostilno. Menda jima trgovina ni šla najbolje, ker sta preveč dajala na up. Tako sta se 1895. preselila v Novo mesto, kjer se jima je kot peti otrok rodil Božidar. Za Padno je pomemben slikarjev obisk vasi leta 1926, ko tudi nariše nekaj risb v črni kredi (dve lahko vidite razstavljeni v vaški galeriji). Po upokojitvi leta 1961 je istrsko vasico, ki kot gnezdo čepi na hribu, z ženo pogosto obiskoval in ji leta 1971 tudi poklonil petnajst svojih grafik.

Od tod je vzniknila zamisel nekaterih vaščanov in zakoncev Jakac, da bi staro italijansko štirirazredno šolo pri cerkvi uredili v galerijo. Žal slikar njene otvoritve 12. oktobra '90 ni dočakal, saj je umrl nekaj

manj kot letom dni prej. V Padni pa sta pokopana tudi njegov stric, župnik Cvitko in njegov starejši brat.

Galerija Božidar Jakac je seveda velika pridobitev. V njej so stalno razstavljene Jakčeve grafike in risbe. Razen tega so na ogled tudi etnološki predmeti, ki so bili last družine Jakčevih, pa celo arheološke najdbe iz rimske dobe. 100-obletnici rojstva Božidarja Jakca se je letos poklonila tudi Padna. Na slavnosti, ki sta jo pripravila KS Padna in kulturni klub Istra, se je zbrala malodane vsa vas, bilo pa je tudi veliko obiskovalcev. Skozi besede Alberta Pucerja, ki je Jakca tudi osebno poznal, še zmeraj pa ohranja osebne stike z njegovo ženo Tatjano in ima zagotovo veliko zaslug za galerijo v Padni, je pred občinstvom pred galerijo zaživel slikarjeva navezanost na Istro in Padno.

Livija Sikur Zorman

Ta svet mu je dal barve luč in senče, da je proslavil sebe in Slovence, je napis na galeriji Božidarja Jakca v Padni, pred katero se je na 100 obletnico njegovega rojstva, 16. julija, zbralo veliko obiskovalcev, ki so jim zapele Šavrinke pupe in ragaconi. Mi smo pod napisom ujeli eno od brhkih šavrinskih pup.

Obiskovalci slovesnosti so se kasneje razživel še pred vaško gostilno, ki gostuje v kulturnem domu Božidarja Jakca. Ob zvokih glasbe **Istrskih muzikantov** in nič kaj istrski hrani (čevapčiči) so se za skupno mizo znašli tudi akademski kipar **Jože Pohlen**, mentorja likovne delavnice v Padni (levi), občinski svetnik mag. **Josip Rugelj** (na sredini) in naš urednik **Marko Zorman**. Zadnja dva sta kasneje, kot pomembni del ekipe gostov, premagala košarkaško ekipo domačih fantov. Čestitamo!

Šavrinke in Šavrinke so z Rožano Koštlj (na sredini, s fečulom (ruta) na glavi) so zapeli pred slikami, ki so nastale na likovni delavnici obalnih likovnih društev (Solinar iz Pirana ter Lik in Tuba iz Izole) v Padni. Slike so bile razstavljene kar po zidovih vaških hiš.

Zaledje vabi

Turistični gospodarski združenji Portoroža in Izole sta skupaj z Mestno občino Koper v nakladi sto tisoč izvodov avgusta izdali turistično karto Slovenske Istre. Namen tega informativno propagandnega zemljevida je vzbuditi goste, ki letujejo ob našem morju, za obisk zaledja. Na izlet se lahko odpravijo z avtomobilom, kolesom, celo s konjem ali preprosto peš, saj so na karti nazorno označene vse možnosti.

Poklon Slovenski Istri: Šupeter je na lepa vas

Letošnje poletje je Rožana Špeh, doma iz Svetega Petra, izdala zajetno knjigo *Šupeter je na lepa vas*, v kateri je zbrala dvestopetdeset zapisov ljudskih pesmi z melodijami istrskih vasi. Rožana Špehova je slavistka in poučuje na osnovni šoli v Sečovljah, je pa v zadnjem mandatu tudi članica Sveta občine Piran. Zbirka istrskih pesmi, katere izid je omogočilo Ministrstvo za kulturo, je izšla pri ljubljanski založbi Kres. Avtorico in njeno delo je za Portorožanove bralke in bralce predstavila znanstvena svetnica Glasbenonarodopisnega instituta pri SAZU v Ljubljani.

TAKŠNO KNJIGO ZMORE NAPISATI LE DOMAČINKA...

Zgodovinske okoliščine, ki so Slovensko Istro ločevale od matične Slovenije, so sokrvice, da ta del našega etničnega ozemlja še vedno premalo poznamo. Tudi na zemljevidu slovenske etnologije je ostala Istra bolj ali manj bela lisca. Če sliši povprečni Slovenec govoriti o Istri, pomisli takoj na Portorož, Piran, Koper, na turizem ob morju, prave Istre pa ne pozna. Ne ve za slikovite vasi po hribih, kamor se vjugajo zdaj asfaltirane ceste in brzijo po njih avtomobili, nekdanja pa je bilo treba pešati z oltorjenim oslom v doline obdelovat polja, vinograde ali za dodatnim zaslužkom. Istra so tudi skrbno gojeni oljčniki pa soline in ribolov v morju.

Rožana Špeh na predstavitvi svoje knjige *Šupeter je na lepa vas* pred Tonino hišo v Sv. Petru letos poleti.

O vsem tem in še o marsičem drugem smo zdaj dobili knjigo Rožane Špeh, *Šupeter je na lepa vas*. Domačinka iz Sv. Petra, glasbeno izobražena in vneta za vse istrsko je sestavila zbirko ljudskih pesmi z melodijami ter v izčrpnem uvodu prikazala tudi življenje v njih. V uvodu govori o šegah življenjskega in kalendarkega kroga, o hišah in notranji opremljeni, o delu na polju, v vinogradih, oljčnikih in solinah, o načinu oblačenja, prehrani, plesih in godcih, o verskem življenju. Povsod navaja domače

narečne izraze in opozarja na posebnosti istrske govorice. Upoštevala je preteklost, kolikor daleč pač seže ljudem spomin, pri pesmih pa dejstvo, da je na besedila vplivala tudi soseščina italijansko in hrvaško govorečih Istranov.

Delo ni bilo lahko, saj je terjalo veliko časa in potrpljenja, saj je bilo treba potrkati na nešteto vrat, spraševati, prigovarjati in s spretnimi vprašanji pomagati, da je iz dna spomina prišla na dan kakšna pesem. V pomoč je bil pogovor o vsakdanjem življenju. Uvodne strani o pokrajinski podobi Istre in njeni zgodovini so dale potreben okvir: pesmi so tako postavljene v prostor in čas, kjer so nekdanje živjele. Nastala je tako knjiga, ki je namenjena najprej domačinom, hkrati pa naj Slovensko Istro, življenje in izročilo njenih prebivalcev predstavi drugim Slovencem. Avtorica se je potrudila za strokovno neoporečnost in hkrati poljudnost. Knjiga nevsiljivo, z veliko ljubeznijo do rodne zemlje in ljudi na njej pripoveduje, kako so Istrani nekdanje živeli, delali, trpeli in se veselili, kaj so peli, kako gledali na svet in življenje.

Tako knjigo more napisati le domačin, ki zna ob poklicnih dolžnostih najti čas za obiskovanje pevcev in pevk, ki mu ni škoda truda, ki ne išče svojih koristi in ne dela za denar ali slavo.

Ljudsko izročilo Istre tu ni bilo predmet neprizadetega strokovnega raziskovanja, ampak je vse zbiranje, urejanje in podajanje vodila želja predstaviti to zemljo v njeni pravi podobi: tako domačinom kakor drugim Slovencem, da bi jo vzljubili, znali ceniti in gledati tudi v njej del domovine, samostojne Slovenije.

dr. Zmaga Kumer

Krkina galerija

Zadnji avgustovski dan je bila v Krkinem zdravilišču Strunjan otvoritev razstave slik novomeškega umetnika Jožeta Kotarja. Razstavo si v Strunjanu lahko ogledate do 28. septembra.

Jože Kotar: Beneška zgodba, olje na platno

To poletje je umrl dolgoletni aktivist Krajevne skupnosti Portorož **Edo COLJA**. Iskreno sožalje njegovi družini – KS Portorož.

V 85. letu starosti je umrl **Miroslav ĐEPINA** iz Fazanske 2 v Luciji. Iskreno sožalje soprogi od prijateljev.

GOSTOVANJE ROJAKOV IZ FRANCIJE

Letos poleti je na desetdnevni turneji po rodni domovini gostoval 43-članski slovenski mešani pevski zbor JADRAN iz Freyming – Merlebacha, premogovnega bazena pokrajine Lorene v severno-vzhodni Franciji. Med turnejo, poimenovali so jo PESEM TJA ME PELJE, KJER SEM JAZ DOMA, je imel, pod vodstvom mladega dirigenta Laurenta Egloffa, šest koncertov: v Medvodah, Polhovem Gradcu, Kamniku, Trbovljah, Žireh in Novi vasi nad Dragonjo. Nosilec gostovanja je bila Slovenska izseljenska matica. Med pevci je le še nekaj Slovencev prve, veliko pa druge, tretje in celo četrte generacije ter nekaj domačinov. Zbor se udeležuje, nastopa in organizira srečanja slovenskih zahodno-evropskih društev in pevskih zborov, pa tudi sam je bil gostitelj mnogih ansamblov in pevskih zborov iz Slovenije.

Na obali so rojake ob zvokih harmonike ter ob dekletu in fantu-s Šavrinskih gričev sprejeli pevci PORTOROŠKEGA ZBORA, ki so ob podpori Občine Piran pripravili koncert v dvorani Kulturnega doma v Novi vasi. Dvorana je bila polna ljubiteljev zborovske pesmi predvsem iz okoliških vasi. Dobrodošlico so pevcem izrekli županja Občine Piran gospa prof. Vojka Štular, predstavnik Slovenske izseljenske matice gospod Janez Rogelj in predsednik Krajevne skupnosti Nova vas, gospod Emil Grižon. Začetek koncerta je bil prav ganljiv: med mrmrajočim petjem pozdravne pesmi je v lepi slovenski besedi predsednik zbora Jože Zdravič predstavil življenje rojakov v Franciji in svoj zbor. Nato so z vso mero tankočutnosti, kar je zmorejo le oni, ki jim je domovina porekla oddaljena, zapeli vrsto slovenskih in domovinskih pesmi. Na program so uvrstili tudi kakšno francosko pesem, da je občinstvo slišalo, kako Slovenci pojejo v francoskem jeziku. Ob

koncu prvega dela koncerta se je z venčkom narodnih pesmi predstavila tudi njihova vokalno-instrumentalna skupina, ki je podžgala razpoloženje gledalcev. Navdušenje se je med gledalci z vsako pesmijo stopnjevalo, kar so le-ti rojakom izkazovali z burnimi aplavzi. Po koncertu so gostitelji rojake povabili v bližnjo gostilno na klepet in zakusko, ki jo je z vso požrtovalnostjo pripravil gostilničar gospod Robert Gorela.

Tako so rojaki izkazali svojo privrženost materini besedi in slovenski pesmi. Povedali so, da je njihova dolžnost naše narodno bogastvo v tujini krepiti in prenašati na bodoče rodove. Obljubili so, da bo v tem koščku francoske dežele slovenska pesem zvenela tudi v prihodnjem tisočletju. Seveda – brez večje podpore rodne države, pa to ne bo mogoče.

M. Hribar

Z MESTNE KNJIŽNICE PIRAN

VSEBINO IN PODOBO OBLIKUJEMO LJUDJE

Spoštovani občani, člani in drugi uporabniki storitev Mestne knjižnice Piran.

Čedalje pogosteje nam v knjižnici in izven nje zastavljate vprašanja, ki se nanašajo na različne vidike delovanja edine javne knjižnice v občini Piran. Med temi zlasti izstopa po številu in pogostnosti vprašanje, kdaj bo knjižnica v Luciji. Povsem razumljivo, saj bi tam morala biti knjižnica že pred več kot petnajstimi leti. Študentje Fakultete za pomorstvo in promet (110 podpisnikov!) ste na knjižnico naslovili dopis, v katerem opozarjate na pomanjkljivo opremljenost knjižnice z računalniškimi mesti za uporabnike ter izražate svoje želje in potrebe v zvezi z dostopom do interneta in on-line podatkovnih baz

za študij in razvedrilo. Podobne rezultate kaže tudi anketa, ki smo jo v knjižnici naredili med dijaki, študenti, mladostniki, s katero smo želeli preveriti njihove potrebe in želje po informacijskem servisu v knjižnici. Sprašujete nas tudi, zakaj nimamo v knjižnici na razpolago drugih medijev (zvočnih, avdivizualnih, računalniških), zakaj ne hranimo časopisja, zakaj nimamo urejenega dostopa za invalide, kdaj bo v knjižnici poseben oddlek za italijanske knjige.

Vprašanj je čedalje več, vaša vprašanja pa zaslužijo temeljit odgovor, saj se v knjižnici zavedamo, da je v sodobni družbi, ki zadovoljuje široko paleto materialnih in duhovnih potreb posameznika in prebivalstva v celoti, nemogoče izvajati in razvijati kakršnokoli dejavnost, ne da bi bili pri tem v ospredju interesi, želje in potrebe tistih, ki jim je namenjena. Strokovno in »disciplinirano« dokazovanje odgovornih v

knjižnici o upravičenosti vaših potreb pri odločevalcih na lokalni ravni, se je izkazalo za neučinkovito, saj se vsakič pojavijo »nujnejše, bolj upravičene« proračunske naložbe. Zato izkoriščamo možnost, ki nam jo daje priljubljeni lokalni časopis Portorožan, da občane in zainteresirano javnost seznanimo s čedalje bolj perečo prostorsko stisko in z njo povezano problematiko edine javne knjižnice v občini Piran.

V naslednjih številkah Portorožana bi vas radi seznanili s sledečim:

- zakaj je **delovanje javne knjižnice opredeljeno kot javni interes** in zakaj šteje Zakon o lokalni samoupravi prav knjižnico (ne pa morda katero drugo ustanovo) med **osnovne potrebe in interese občanov, ki jih mora občina zadovoljevati**;

- kaj pomeni opredelitev: »**javna knjižnica je lokalni informacijski center, ki omogoča svojim uporabnikom brez zadržkov dostop do vseh vrst znanja in informacij**« in zakaj piranska knjižnica te funkcije ne more izvajati in razvijati v taki meri, da bi lahko učinkovito zadovoljila naraščanje informacijskih potreb prebivalstva;

- **kakšen je standard za izvajanje knjižnične dejavnosti v naši občini** v primerjavi z drugimi občinami v Sloveniji;

Knjižnica gostuje v isti stavbi kot sodišče, kjer se kopičijo škafle knjig.

NAGRADNO VPRAŠANJE (SAMO) ZA LJUBITELJE KNJIG

Pravilna rešitev iz prejšnje številke Portorožana (št. 6-7 junij, julij '99):

Miroslav Pahor s sodelovanjem Ilonke Hajnal: Po Jamborni cesti... v mesto na peklu

Med prispelimi odgovori (vsi so bili pravilni) je sestavljalka nagradnih zank, naša sodelavka Nada Kozina – pod budnimi očmi treh najzvestejših »portorožanovcev« izžrebala nagrajenko. To je

Elizabeta POSPEH

Dantejeva 5

6330 PIRAN

Nagrado – knjigo – tokrat podarja knjigarna LIBRIS v Piranu, Trg bratstva 9. Izžrebanka lahko svojo nagrado osebno dvigne v Librisu! Čestitamo!

Pa še nova uganka:

Iz katere knjige je naslednji odlomek in kdo je avtor:

Naj Vam ta vodnik pomaga, da boste v mestu in okolici odkrili vsaj delček njegovega kulturnega bogastva. Večino lepote pa boste odkrili sami; prepustite se labirintom ulic in šumenju morja, skrivnosti Pirana. Vas bodo našle same.

Objavljena fotografija je iz te knjige

Pravilne odgovore pošljite do 20. septembra letos na uredništvo Portorožana (Obala 16, p.p. 46, 6320 Portorož). Ne pozabite napisati svojih podatkov!

Nagrado bo prispevalo **Turistično združenje Portorož**.

– kaj v drugih knjižnicah lahko nudijo svojim bralcem, občanom, v Piranu pa ne moremo in zakaj ne;

– kje se kažejo **posledice čedalje manjšega »knjižničnega standarda«** in kje se še bodo;

– na kakšen način smo v knjižnici obveščali o naraščajočih problemih odgovorne na lokalni ravni (lokalne oblasti, opomba uredništva) in kakšen je naš strokovni predlog ureditve splošnoizobraževalne knjižnične dejavnosti v občini Piran. Kako so ta predlog ocenili na državni ravni in kakšen je bil odziv odgovornih na lokalni ravni;

– **zakaj se v knjižnici kopičijo škatle s knjigami**, ki bi morale biti na policah in kako bomo v knjižnici prisiljeni še ukrepati zaradi naraščajoče prostorske stiske.

Delovanje javne knjižnice naj bi bilo opredeljeno kot sestavina dolgoročne strategije na področju kulture, saj sta **knjiga in informacija v demokratičnem svetu neodtujljiva pravica**, zaradi skokovitega razvoja znanja pa **eksistenčnega pomena**. Oblikovanje poslanstva knjižnice, ki se odraža v vestnem izpolnjevanju ključnih nalog, vezanih na informacije, pismenost, izobraževanje in kulturo, je domena vseh, ki imajo interes za njeno delovanje in obstoj (vladni organi, lokalna skupnost, uporabniki, zaposleni), **zato pozivam, da se v zvezi s problematiko knjižnice oglasite tudi bralci, uporabniki storitev knjižnice in vsi zainteresirani.**

Oriana Košuta Krmac
direktorica Mestne knjižnice Piran

Prošnja za odobritev sredstev

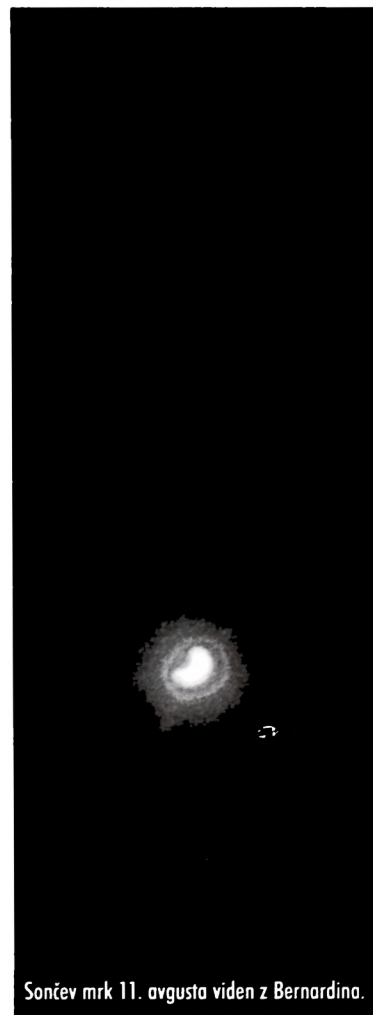
Smo študentje 1. letnika Fakultete za pomorstvo in promet. Ob našem študiju veliko uporabljamo knjižnice in internet, ki je dandanes že skoraj neizbežno potreben.

Na tem področju sta le dve knjižnici: šolska in knjižnica v Piranu. V šolski knjižnici interneta sploh nimamo, v Mestni knjižnici Piran pa obstaja dostop do interneta, vendar le preko enega računalnika, pa tudi tega je že davno povozil čas. To je vsekakor premalo, saj je veliko uporabnikov in je delo skoraj nemogoče. Nam je internet v veliko pomoč pri izdelavi raznih seminarskih nalog, dobivanju raznega gradiva za študij, poleg tega pa tudi za vsakdanje stvari, ki zanimajo mlade, saj je prav to zrcalo sveta, ki nima skoraj nobenih meja. Če pa poleg tega upoštevamo, da smo mi le kaplja v morje, ki uporablja internet, saj so poleg nas uporabniki prav gotovo tudi drugi študentje naše fakultete, študentje ostalih fakultet v bližini, srednješolci, osnovnošolci in verjetno bi se našel še kdo...

Potrebno bi bilo urediti več dostopov do interneta, pa tudi novejša računalnika za hitrejša in boljše surfanje po njem. To bi bila velika pridobitev za vse nas, ki v Mestni knjižnici Piran uporabljamo internet, pa tudi za samo mesto, bi bil to korak naprej s časom.

Zato vas prosimo, da bi odobrili denar za prenovno računalniškega kotička v Mestni knjižnici Piran. Že vnaprej se vam zahvaljujemo.

(Peticijo je podpisalo 110 študentov.)

Sončev mrk 11. avgusta viden z Bernardino.

DRAGONJA V BESEDI IN SLIKI

Odkrivanje in vrednotenje naravnih lepot je vselej hvalevredno dejanje. Tokrat si tovrstno pohvalo zasluži koprsko Društvo Capris, ki je ob pomoči sponzorjev poskrbelo za izdajo prekrasne monografije o Dragonji. V uvodnih besedah so uredniki zapisali: »Po tematski številki poljudnoznanstvene revije Proteus, posvečene reki Dragonji, ki ji je takrat, pred dvema desetletjema, grozila zajezeitev, prihaja zdaj pred bralce zbirka kratkih bolj ali manj leposlovnih besedil. Tokrat reka ne potrebuje obrambe, temveč vzpodbudo. V porečju Dragonje namreč nastaja »Park za življenje«, ki naj bi njeno povodje za vselej obvaroval pred škodljivimi posegi v naravo. Med avtorji prispevkov zasledimo številna znana imena piscev različnih zvrsti, ki se tematiki te »čarobne« istrske reke posvečajo vsak s svojega zornega kota in profesionalne usmerjenosti. Kot posebno zanimivost velja omeniti, da v pričujočih besedilih najdemo različne razlage ženske narave te reke, ki je za nekoga vodna vila, za drugega rečno božanstvo, za tretjega nevesta valov itd. **Bert Pribac, Stanko Ivančič, Alan Asta, Anton Komat, Vlado Šav, Marjan Tomšič in Iztok Geister** se memoarsko, avtorefleksivno, esejistično in leposlovno spogledujejo z reko, ki se ji pustijo zapeljovati in se z njo pogovarjajo, kot z očarljivo žensko lepoto iz nekih davnih časov. Po mnenju Iztoka Geistra in Antona Komata gre za razlage, značilne za čas, preden je bila narava ločena od duha in je postala predmet znanstvenega raziskovanja in tehnološkega napredka. Tovrstna miselnost naj bi pomagala reko osvoboditi spon antropocentričnih namenskosti, kajti le po ožljju divje in neukročene reke se lahko svobodno pretaka duh zasnovanega parka za življenje. Ne nazadnje velja omeniti, da so bogato fotografsko gradivo, ki se nanaša na vse letne čase, prispevali **Žare Veselič, Iztok Geister, Anton Komat in Vlado Šav**. Ne bi sicer mogli trditi, da so avtorji pričujoče monografije podali neko vseveljavno in dokončno resnico o Dragonji. Res pa je, da so skrivnosti Dragonje med seboj povezane predvsem na ravni prisposodbe. V tem jeziku so spomini enakovredni sedanjemu dogajanju, še več, vračajo se v sedanjost po logiki naravnega dogajanja, od zaraščanja doline do odlaganja apnenčaste prevleke na premljujučih slapovih, vse do najbolj usodne razsežnosti, to je oživiljanje presahle reke (Iztok Geister, Račja molitev).

IL PAESE DELLE FARFALLE

Bordano, piccolo paese del Friuli in provincia di Udine, grazie al Concorso "Sulle ali delle farfalle" è ormai conosciuto in Italia e

Un'illustrazione di Fulvia Zudič dalla premiata fiaba bilingue "Giovanin e la farfalla - Citronček e Giovanin".

all'estero. Quest'anno il concorso è giunto alla terza edizione ed ha visto partecipanti da tutta Italia nonché la presenza di autori, illustratori e scuole dall'Austria, Slovenia, Croazia, Francia, Olanda, Slovacchia e Ucraina. Nel corso della manifestazione di premiazione lunghi applausi sono andati ai bambini della prima, seconda e terza classe della scuola elementare "Vincenzo de Castro" di Pirano, che hanno ricevuto il Primo premio ex aequo nella categoria scuole elementari con la fiaba "Arabella" (insegnanti Sonia Mugheri, Irene Favet) e a **Fulvia Zudič** e **Vanja Pegan** che hanno ottenuto una segnalazione di merito per la fiaba bilingue "Giovanin e la farfalla - Citronček in Giovanin".

La cerimonia di premiazione e la visita alla cittadina di Bordano ed alle mostre organizzate per l'occasione sono state seguite con molto interesse da un gruppo di nostri concittadini.

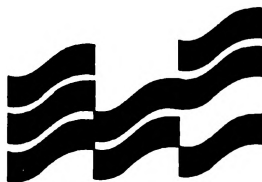
IL SOPRANO ELEONORA MATIJAŠIČ IN CASA TARTINI

Un fuori programma quest'estate in Casa Tartini. Su iniziativa del Club Tre Popoli, che già da parecchi anni a Pirano organizza corsi di lingua, abbiamo assistito al bellissimo concerto del soprano Eleonora Matijašič di Isola accompagnata al pianoforte da Elisabetta Buffolini. La Sala delle Vedute di Casa Tartini anche questa volta è risultata troppo piccola per il folto pubblico prevalentemente formato dagli allievi del corso estivo di lingua, arrivati dall'Austria, dall'Italia e logicamente colleghe, amici ed amanti della musica lirica. Durante la serata abbiamo

assistito all'esibizione di pezzi di Scarlatti, Pergolesi, Schubert, Bellini, Mozart, Donizetti...

Anche quest'anno l'iniziativa del Club Tre Popoli ha avuto molto successo, i partecipanti al corso estivo oltre che a frequentare i corsi di lingua italiana e slovena hanno potuto partecipare a gite organizzate, visite alla nostra cittadina e con quest'anno hanno potuto assistere oltre ad altri concerti organizzati nella nostra città, anche a una serata musicale con l'esibizione di una delle insegnanti del corso.

borzno posredniška družba

PFC Interfin
Primorski Finančni Center Interfin

Koper, Pristaniška 8
Tel.: 066/37-100

- * nikar si sami ne belite glave, kam vložiti svoj denar, da vam bo prinesel največ;
- * nikar se sami ne trudite prodajati svojih privatizacijskih delnic po najugodnejših cenah;
- * raje prepustite to strokovnjakom

NOVA ŠPORTNA ZVEZDA NA PIRANSKEM NEBU

Patrik Fonda, osemnajstletnik iz Parecaga, si trenutno najbolj želi uspešno opraviti vozniški izpit. Od svojega rojstnega dneva, ki ga praznuje aprila, do zdaj za to ni imel časa. Da je vmes postal veslaški mladinski svetovni prvak, mu še ni prišlo čisto dobro v zavest. "Zadovoljstvo ob velikem uspehu pride in gre. Ostane pa velika odgovornost. Stalno se moraš dokazovati in biti v vrhu. Od lani na letos mi je uspelo. Bomo videli, če mi bo tudi naprej."

Patrikova zlata medalja je že njegovo drugo odličje s svetovnih prvenstev. Lani sta skupaj s klubskim kolegom **Alešem Lapajno** domov prinesla bron. Za piranski veslaški klub, ki je ob skromnih sredstvih ponovno zaživel pred osmimi leti v sečoveljskih Solinah, je bil to velik dosežek. Letos so uspeh nekako pričakovali, kljub temu pa radost ob osvojitvi naslova svetovnega prvaka ni bila nič manjša. "Za klub je vsekakor dobro, da smo že drugo leto zapored osvojili medaljo. Imamo dobrega trenerja, ni kaj," pravi Patrik. V klubu so ga sprejeli kot zvezdo. "Bilo mi je kar nerodno," se spominja Patrik. "Tudi na letališču je bilo neverjetno veliko ljudi, kamer, fotoaparatom. Vse se je bliskalo. Lepo je bilo."

Seveda so bili zmage mladege veslača najbolj veseli starši. Samo oni vedo, koliko odrekanja je bilo za tak uspeh. "Starši so bolj veseli, kot jaz," pravi Patrik. "Lepo je, ker me vzpodbujajo. Na regate, ki so bolj blizu, hodijo z mano. Če imam težek dan v šoli in se mi ne da na trening, je dobro, da me doma včasih malo prisilijo." "S prijatelji je pa tako," nadaljuje Patrik. "Oni zavidajo meni, jaz pa njim. Vse poletje so hodili na plažo in na žure, jaz pa sem bil na pripravah. V življenju ne moreš imeti vsega."

To, da Patrik preživi veliko časa v Solinah, kjer trenira, je na nek način nadaljevanje družinske tradicije. Po mamin strani izhaja iz Nove Gorice, očetovi predniki pa so bili solinarji. "Pranono je živel v solinah. Moj nono je tam zrastel. Tudi moja starša tam preživita veliko prostega časa in na solinskih poljih pridelujeta sol." Pa vendar niso bili starši tisti, ki so ga pripeljali v veslaški klub. Najprej je treniral nogomet, pa kolesaril, nato ga je prijatelj navdušil za veslanje. Na začetku mu je šlo zelo dobro, prvo leto med mlajšimi

mladinci pa je doživel krizo. Rezultati niso bili več tako dobri in želel se je izpisati. "Moji so držali trdo in sem ostal," pravi. Potem se mu je odprlo. Že naslednje leto sta bila z Alešem Lapajno v dvojcu kandidata za reprezentanco. Manjkalo jima je le nekaj izkušenj in sreče. Lani pa sta se uvrstila v reprezentančni četverec in domov prinesla bronasto medaljo. Zanimivo, da tudi na začetku letošnje sezone, ki jo je zaključil v šampionskem slogu, ni imel velike sreče. "Na prvomajsko regato sem prišel bolan. Veslal sem samo drugi dan v dvojcu in četvercu. Nato je zbolel

Namesto njega je vstopil Blejec Tomaž Černe, ki je bil lani rezerva, poškodovanega Mariborčana Volmejerja pa je nadomestil Koprčan Davor Mizerit.

Svetovno prvenstvo mu bo ostalo v spominu po obupni vročini. "Tekme smo imeli med 11 in 12 uro. Bilo je vroče in sparno. Mnogi so po prihodu v cilj padali v nezavest."

Zmaga je bila še toliko bolj bleščeča, ker so premagali lanskoletne svetovne prvake Nemce. "Lani so imeli dobre štiri sekunde naskoka pred nami, letos smo jih mi prehiteli za dve sekundi. Od lani do letos smo pridobili za tri dolžine čolna."

In kako je bilo na sami tekmi? "Ne spominjam se ničesar. Gledal sem v čoln in samo "vlekel". Na koncu skoraj nisem mogel več. To je bila vsa taktika."

Patrik meni, da je njegova prednost pred konkurenti tudi v tem, da se zna sprostiti pod pritiskom.

"Pred startom sva z Davorjem igrala moro. Najbolj se sprosti, če se čisto odklopiš. Vsi so bili napeti, jaz pa sem bil sproščen. Znati moraš

- kot da greš na čisto navadno regato, potem boš odpeljal tekmo, kot jo znaš." Naslednje leto bo veslal v članski konkurenci, »Ne vem kaj naj pričakujem.. Bo kar bo. Menda imam možnost priti v reprezentanco. To že, vendar pa bo med bolj izkušenimi težko doseči vrh. Upam pa, da si bom tudi kasneje našel delo, ki bo povezano s športom," razmišlja Patrik.

"Zdaj nameravajo v klubu kupiti nov čoln. V članski konkurenci moraš imeti svojega. Drugo sezono se bodo za klub šele začeli stroški, saj se bom kot član udeležil še več regat. V to se ne vmešavam. Samo treniram, pa bo, kar bo. Moj cilj je olimpiada leta 2004 in če bodo pogoji, bom dal vse od sebe."

Alja Tasi

Ob vrnitvi v veslaški klub je "zlatemu" Patriku prva čestitila županja Vojka Štular.

moj klubski kolega v dvojcu, Simon Ganza. Šele na regati v Muenchnu sem začel počasi pridobivati, nato pa so prišli res dobri rezultati." Sledil je niz zmag na prestižnih mednarodnih regatah, tudi na najmočnejši slovenski mednarodni regati na Bledu, kjer je zmagal v enojcu in skupaj z Ganzo v dvojcu, kar jima je prineslo laskavi naslov najboljšega slovenskega dvojca, ki pa ga bosta morala še potrditi na državnem prvenstvu.

Pri sestavi čolnov za mladinsko svetovno prvenstvo so selektorji stavili na dvojni četverec, ki je že lani osvojil bronasto medaljo. Lanska posadka je bila tudi osnova za sestavo letošnje, zato sta v ožji izbor takoj prišla Patrik Fonda in Blejec Žiga Galičič. Aleš Lapajne je prenehal z aktivnim tekmovanjem.

V VRSTAH JUDO KLUBA PORTOROŽ SO TUDI BOJEVITA DEKLETA

Judo klub Portorož je bil tudi letos, ob svoji petletnici delovanja, spet polno aktiven. Da bi svojih pet let dostojno proslavil, je skupaj s koprskih judovskim klubom (ta proslavlja letos svojo tridesetletnico) v lucijski športni dvorani pomladi pripravil člansko državno prvenstvo v judu. Poleg »light showa« je bila največja novost tega prvenstva prikaz sumo boja, ki je bil menda prvič na naših tleh. Predstavili so ga vaditelji tega hitrega, enostavnega a zelo privlačnega športa iz sosednje Italije, ki si ga želijo razširiti tudi k nam.

Poleti je triindvajset judoistov portoroškega kluba od 12. do 15. leta, deževnemu vremenu navkljub, teden dni pridno vadilo na Mežakliji. Ker se je tečaj aikida, ki ga je vodil mojster tega športa doma iz Trsta, v minuli sezoni dobro obnesel, se bodo v klubu najverjetneje odločili, da s to japonsko boril-

no večšino nadaljujejo tudi v prihajajoči novi športni sezoni. (Za kogar ne ve, naj povemo, da je aikido močna samoobrambna veščina, kakršne lahko vidimo v filmih igralca Stevena Segala.) V našem judo klubu pa so zelo zadovoljni, da jim je uspelo oblikovati prvo žensko skupino, v kateri je doslej treniralo

Bojevita ženska judo ekipa

Najmlajši judoist portoroškega kluba.

okoli dvanajst deklet med 13. in 18. letom, vendar pričakujejo, da jih bo kmalu še več. V vrste judo kluba Portorož se lahko včlanijo otroci od petega leta starosti dalje. Judo pa se lahko na tromesečnem brezplačnem tečaju naučijo tudi njihovi starši.

Naslednje leto, za zimske počitnice bodo predvidoma trenirali s Parižani, s katerimi se bodo izmenjali bivanje. Morda pa jih bo leta 2000 zaneslo še na Malto, od koder je predsednik evropske judo zveze, ki se zelo trudi še bolj razširiti ta šport po Evropi. Nekoliko še v povojih pa so še načrti za naslednje poletje – organiziranje mednarodnega judo kampa v naši občini.

Livija Sikur Zorman

* Kdor bi si želel(a) včlaniti v Judo klub Portorož, naj zvečer pokliče Mojmira (tel.: 748-060).

IZJAVA SLOVENSKEGA FORUMA

Spoznanje, da izobrazba in intelektualno ozaveščenost okolje omogočata razvoj kulture, dvigujeta samozavest in oblikujeta identiteto posameznika in nacije, je že skoraj pred sto leti porodilo zamisel o slovenski univerzi na Primorskem. Novodobno temeljno vodilo evropske politike je čezmejno sodelovanje, ki pa se lahko uresniči le z enakovrednim dialogom sogovornikov, vzajemnim spoštovanjem ter določeno mero narodne samozavesti. Temelje omenjenemu lahko postavi le slovenska univerza na Primorskem (preseganje meja), katere nastajanje je že realnost, proces, ki ga ni mogoče več ustaviti.

V Slovenskem forumu nas je nemalo začudila in presenetila ocena slovenskega izobraževalnega sistema, ki ga je na Ministrstvo za šolstvo in šport naslovila strokovna komisija OECD, kjer kar nekaj (preveč) pozornosti namenjajo slovenski univerzi na Primorskem. Ocena izraža neprikrit dvom o smiselnosti njenega ustanavljanja in predlaga, naj bi se na zahodni meji zadovoljili le z visokimi strokovnimi šolami, ker da smo za svojo univerzo premajhni in prerevni. Posebej pa smo presenečeni in ogorčeni nad dejstvom, da takšna ocena prihaja iz vrst tistih, ki naj bi izobrazbeno raven narodov v EU vzpodbujali, in nad njihovimi dvomljivimi kriteriji ocenjevanja šolskega sistema.

Slovenski forum opozarja vladu in njene pogajalce v EU, naj (tudi za ceno zastojev pri pogajanjih) ne nasedajo določenim vplivnim krogom v EU, saj že skoraj stoletje zavirajo gospodarsko-kulturni razvoj Slovencev v Italiji ter podirajo temelje zdravega čezmejnega sodelovanja.

Slovenski forum od vlade pričakuje, da Slovenski Istri (Kopru) omogoči razvoj v tretje slovensko gospodarsko, kulturno, politično in intelektualno središče, ki bo enakovreden sogovornik Italiji (Trstu) pri čezmejnem sodelovanju.

Prvi smeli korak na tej poti je ustanovitev slovenske univerze na Primorskem.

Predsednik SF:
Mag. Janez Jug

TUDI LASTOVKE MORIJO, MAR NE?

Vsa jutra v hotelskem bernardinskem kompleksu so bila zame posebej lepa. To pa zato, ker so tam že okoli devet let gnezdile lastovke. Vsako leto znova so se vračale v ista gnezda in si ustvarile družino!

Tako je bilo tudi letos. Vrnile so se, si osnovale družino – ne vedoč da bo te idile zdaj konec!

Nekega letošnjega jutra – lepega in sončnega – ko sem šla mimo, gnezd ni bilo več. Mladiči, ki so bili ravno dorasli temu, da bi vsak čas odleteli, pa so končali v smeteh – in seveda poginili. Ta žalostna agonijska zaščitena ptic selivk se je dogajala 15. in 16. julija letos! Nekoga je očitno zelo motilo gnezdenje teh ptic, in to šele po devetih letih. Slišati je bilo, da so jih uničili zato, ker so onesnaževale – čudno, šele po devetih letih?!

Upam, da bodo v Društvu za zaščito živali, če bodo seveda za to zvedeli, lahko kaj ukrepali! Naj si pa še prej ogledajo sledove porušenih gnezd. Samo upamo lahko, da si ptice ne bodo več delale gnezd v bernardinskem kompleksu – sicer jih bo dočakala žalostna usoda in žalosten konec!

Kako znajo biti ljudje brez srca!

Lep pozdrav in brez zamere!

Valerija

POČITNIŠKI POZDRAVI PORTOROŽANU

Že skoraj po tradiciji so nam letos pozdrave s svojega taborjenja v Zabičah poslali piranski taborniki. V zahvalo objavljamo fotografijo vrljih tabornikov, na kateri so nam poslali pozdrave, v »gasilski« pozji.

Misli ob hudi prometni nesreči, ki se je ob koncu letošnjega leta zgodila v Strunjanu in zahtevala tri premlada življenja:

OB KONCU NEKEGA ŽIVLJENJA

Vsak učenec se veseli konca šolskega leta. Mnogi, ker si želijo zasluženega počitka po marljivem delu, drugi, ker so siti vsega, nekateri pa, da za nekaj časa zbežijo od nenehnih neuspehov in zaživijo čas brez skrbi.

Pa so res brez skrbi? Ali se te skrbi samo umaknejo ob stran in prežijo na »ne« ugoden trenutek, ko bodo skočile na plan in zopet napolnile mlado dušo z grenkobo in nezadovoljstvom?

»Oh, že zopet ve! Pojdite proč! Nočem razmišljati! Bo že kako.«

Do kdaj to odlaganje misli?

Do brezupnega stanja v redovalnici? Do hude jeze in nezadovoljstva staršev? Morda do prešolanja v drugo ustanovo?

Ali je res nemogoče soočiti se z mejami svojega otroka in uživati življenje z njim? Ali je smisel življenja samo v neomejenih možnostih? Je za

srečo otroka ali mladega človeka res nujno biti nekaj naj? Kako veseli smo bili parole:

»Vsi različni, vsi enakopravni!« Toda le z nasmeškom in z rahlim izrazom odobravanja češ: »Da, lepo bi bilo....«

A odnosi med nami (še) niso taki.

Tudi Ismet je bil drugačen. Prišel je s »posebne šole«, kajne? Vedel je, da si mora enakopravnost izboriti in to mu je šlo dobro od rok. Uveljavil se je med vrstniki in radi so bili skupaj. Lepo ga je bilo videti na raznih koncih Lucije v različnih skupinah razposajenih mladostnikov. Tudi lepo delo je dobil in

naredil voziški izpit.

A boj za obstanek v neki sredini je kot tista potlačena skrb ali neozdravljiva rana v kotičku duše, ki čaka v zasedi na trenutek slabosti, da bo planila kvišku in nekoga pognala v nesmiselna dejanja.

Ali ni tudi s predrzno vožnjo tako?

Žal mi je, Ismet, da si moral za svoje uveljavljanje iti do konca. Tvoji prijatelji so ob tebi, Milanu in Edisu verjetno spoznali, kako dragocen dar je življenja in, da ima prijateljstvo neskončno možnosti, da se izrazi. Ismet, super fant si bil!

Tvoja bivša učiteljica

Pripis uredništva: Našo bralko Valerijo z Bernardina je upravičeno močno prizadela usoda lastovk. Prizadela je tudi nas, ki smo njeno pismo prebrali, a drugega kot da ga objavimo, ne moremo storiti...

Društvo za zaščito živali? Kolikor nam je znano, je njegovo delovanje v naši občini povsem zamrlo. Sicer pa – kaj je društvo? V društvu se zbiramo ljudje z enakimi ali vsaj podobnimi pogledi in cilji, da bi potem skupaj lahko kaj ukrenili, spremenili... Tudi s pritiski na javnost, na politične veljake... Takšni ljudje bi se v naši občini šele morali skupaj najti in potem bi (morda) skupaj lahko kaj naredili, da bi bile živali bolj varne.

Zobozdravstvena ordinacija Dr. stomatologije Marijane VAREZIČ

Se je preselila v I.nadstropje (nad športno trgovino Nejc)

Trgovsko poslovnega centra (TPC) Lucija, Obala 114.

Tel.: 066/770-863

Za izbran okus
dobrote iz pekarnice

ki jih lahko kupite
v butiku slaščic Starega peka v Luciji,
z njimi pa se lahko posladkate tudi
v znani slaščičarni

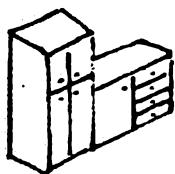
MIGNON

v Portorožu.

Slaščice za vsako priložnost.

TPC, Obala 114, Lucija
tel.: 771-805, fax.: 770-884
prodajalna spodnjega perila, pižam, nogavic...
je v pridobljenem novem
prostoru odprla poseben
kotiček kvalitetnega spodnje-
ga perila znamke Lisca.
Pričakuje vas **Karin Kevin**
trgovina.

MIZARSTVO

Pohištvo po vaših merah in
željah. Mizarska popravila in
montaža.

Dean Jukić s.p.

tel. (066) 76-953

GSM: 041/546-176

Piknik na Mašunu

Po lanskoletnem uspešnem pikniku se je Društvo upokojencev Piran letos ponovno odločilo za izlet s piknikom. Seveda na Mašunu, kjer je med čudovitimi gozdnatimi področji, na svežem zraku in daleč od mestnega hrupa, izletnikom bilo že lani lepo.

Za izlet je bilo zanimanja veliko, zato je bil avtobus kmalu poln. Mimo Ilirske Bistrice in Knežaka so se odpeljali na snežniško področje, tisoč metrov nad morjem! Večina izletnikov jo je z avtobusom mahnila še do gradu Snežnik. Potem je na Mašunu sledil piknik »pri Jurčku«, ki so ga pripravile marljive roke kuharja, predsednika društva Boža Cividinija in njegove žene, tajnice društva Ivanke, Katarine Banko, Vere Filipovič in Veronike Fuks. Družba se je razživela ob zvokih harmonike prijaznega Strunjančana Nela. Petja in plesa je bilo do poznih ur. Tak piknik je v toplih poletnih dneh osvežitev za vse in še posebej za starejše upokojence, ki jim prehuda vročina ptav gotovo ne prija.

D.Š.

Vesela družina na Mašunu.

PORTOROŽANOV RECEPT:

PROSECCO? PROSECCO!!

Per rinfrancare lo spirito ed il corpo dopo quest'estate afosa saranno un vero ristoro le prime passeggiate autunnali o le gite di fine settimana. Aprofittate dell'occasione per raccogliere **le bacche della rosa canina (šipek)**, ottime per le corroboranti marmellate, per i tè, e, a sorpresa, anche per fare dell'ottimo prosecco casalingo.

La ricetta l'ho ricevuta molti anni fa' da una mia cara amica dal-mata e per esperienza personale vi consiglio di provarla. La spesa e' minima, basta armarsi di pazienza e buona volonta'.

Per un kg. di **bacche** due litri d'acqua e due kg. di zucchero. Mettere il tutto in un capace bottiglione a collo largo (damigiana). Coprire l'im-boccatura con un pezzo di garza e fermarla con un elastico (per impe-dire ai moscerini l'entrata), mescolare di tanto in tanto. Dopo 45 gior-ni passare tutto attraverso la garza e imbottigliare.

La mia amica diceva che con le stesse bacche si poteva ripete-re piu' volte il procedimento. Per la verita' io l'ho fatto solamente per una volta ancora e devo ammettere che era ancora ottimo.

Arrivederci ad ottobre!

Cesarina

VI SPRAŠUJETE – PORTOROŽAN ODGOVARJA

Kakšna je razlika med piransko in drugimi mediteranskimi turističnimi občinami?

Drugod imajo mestne zelenice zaradi lepšega videza kraja, pri nas pa so priljubljena parkirna površina.

Alli je kaj resnice v govoricah, da mestni očetje zelo slabo skrbijo za več kot 400 let staro sliko Marije z otrokom slikarja Domenica Tintoretta (slika visi v sejni dvorani občinske palače)?

Zakaj bi bila Marija z otrokom izjema?

Kakšna je razlika med turistom, ki letuje na Kitajskem in turistom, katerega je zaneslo v piransko občino?

Turist na Kitajskem zaide zato, ker ne razume napisov na opozorilnih tablah in smerokazih, pri nas pa se izgubi zato, ker so table varno skrite za reklamnimi plakati in neobrezanim grmovjem ali pa jih kratkomalo ni.

Kako to, da je bilo letos v našem kraju manj turistov kot lani?

Očitno se je po Evropi že raznesel glas o naši turistični ponudbi...

Kako to, da je trajalo toliko let, predno je pristojno ministrstvo končno uredilo vprašanje statusa obalnih ribičev?

Ker so pristojne institucije ribarile v kalnem.

Zakaj kljub naporom naših turističnih delavcev, kljub akcijam Centra za promocijo turizma Slovenije in kljub neštetim posvetovanjem s tujimi agencijami nikakor ne premaknemo na bolje turizma v naši občini?

Zato, ker medtem konkurenca skrivaj tiska in razpošilja kataloge o piranskih smeteh, o »urejenih« parkiriščih, o črepinjah in kužkih na plaži, o večernih mladinskih taborih (z vsem, kar spada zraven) sredi portoroških pločnikov, o bobnečem sozvočju petnajstih različnih

ansamblov na površini enega kvadratnega kilometra, o pomanjkanju uličnih predstav in prireditev, o nevarnosti jutranjega jogginga skozi Portorož, kjer vsekup spijo spanje pravičnega onemogli mladeniči, o večnem piskanju avtomobilskih alarmnih naprav (najraje sredi noči in zgodaj zjutraj), o kronični nepripravljenosti hotelov, da bi se ukvarjali s predlogi in pobudami turističnih uradov, ki so pripravljeni organizirati kratke izlete hotelskih gostov v notranjost Istre in Krasa, o vsem mogočem, česar zaradi pomanjkanja dokazov ne smemo zapisati ali namigovati...

Kako to, da se kljub »novi metli« nekateri problemi v občini ne premaknejo z mrtve ločke?

Ker so občinski svetovalci navajeni še iz prejšnjih let, da posvetijo 90% delovnega časa posvetom, ogledom, proučevanju predlogov, izmenjavi mnenj, ugibanjem, sprejemanju drugih svetovalcev, vračanju obiskov drugim svetovalcem, primerjanju stanja iz prejšnjega obdobja, analizam indeksov, štetju zvezd in iskanju dlak v jajcu, dejanskemu ukrepanju pa samo 10% časa – pa še to ne zmeraj povsem uspešno.

Zakaj nihče ne naredi reda na lucijskem križišču, kjer nekateri nerazkrinkani individui (najpogostejše tisti iz ljubljanske regije) parkirajo avtomobile prav ob semaforju, da o voznem pasu vzdolž pločnika pred Degrojevo trgovino niti ne govorimo?

Zato, ker do danes še nobenemu občinskemu veljaku niso tam opraskali avtomobila.

Zakaj država tako odlaša s finančno podporo za vzdrževanje Sečoveljskega krajinskega parka?

Ker se tam zgoraj še niso zedinili, če bodo državni velikaši začeli s črno gradnjami ali ne.

Turistični delavci trdijo, da so bili turisti v naši občini v glavnem zadovoljni. Ali je to res?

Najbrž je res, saj tisti bolj zahtevni itak niso letovali pri nas.

Zakaj turistično združenje ne povabi v Portorož katerega od tujih strokovnjakov iz mediteranskih mest, ki so znana po odlični turistični ponudbi? Če bi živeli pri nas kakšno leto in spremljali dogodke, bi morda za zmeraj rešili kakšno našo težavo.

To je res, ampak potem naši turistični strokovnjaki ne bi več imeli izgovorov, zakaj morajo na posvet ali izpopolnjevanje v tujino!

Pravijo, da je portoroški posvet o varnosti turistov rodil sadove in da je bilo letos dosti manj okradenih ali drugače oškodovanih turistov. Ali je to res?

Seveda je res, ko pa je tudi turistov bilo manj!

Sonja Požar, Lucija

KRVODAJALCI ODPORNEJŠI PROTI INFARKTU

Pri moških, kateri vsake tri mesece redno dajejo kri (so redni krvodajalci), je tveganje infarkta za 88 % nižje kot pri nedarovalcih. To so pokazali rezultati raziskave, ki je zajela 3000 moških v starosti od 30 do 60 let in so jo naredili na finskem inštitutu. Znanstveniki razlagajo, da izguba železa, ki nastaja pri dajanju krvi, ščiti žile. Če se zaloge železa občasno izpraznijo, redkeje nastajajo prosti radikali (agresivne celice kisika), povzročitelji okvare na stenah krvnih kapilar.

K. V.

Vi ste ptica z razkošnim perjem, podobni pavu kraljevsko napihnjenega obnašanja. Če vam vaši podaniki to oblast priznajo, boste zadovoljno predli. V nasprotnem primeru, pa boste iztegnili kremplje in svoji okolici pokazali, kdo je glavni. Vaša največja želja in zadovoljstvo je biti v središču pozornosti. S svojim kraljevskim stilom radi iz višine opazujete svojo trdnjavo s podložniki. Le pazite, da Vam ne pade krona! Vaša veličina je res neverjetna, zato ste vedno v vlogi zmagovalca. Pa tudi če niste, tega ne boste priznali, saj ste nesposobni prenesti kakršnokoli kritiko. Vaš glavni afrodiziak je luksuz in udobje. Ubogi partner, ta bo moral vse življenje klečati pred Vami, pa še ne boste zadovoljni.

Kot dlakopec iščete napake pri drugih, pri tem pa pozabljate na svoje. Z iskanjem dlake v jajcu, vse tako zakomplicirate, da z Vami še kave ni za piti. Za vas je dobra samo tista, ki jo imate v svoji glavi ali pa ste jo morda celo nekoč v življenju tudi pili, neke v tujini seveda. Vaša kritika je vedno kruta in ne pozna meja. Zaradi tega ne boste nikoli uživali v čaru pitja kave, kot znajo drugi ljudje. Vaša pretirana absolutna zahteva po čistoči in maksimalni higieni, niti bakterijam ne prizanaša. Največkrat vas lahko najdemo v samopostrežni, v oddelku za vegetarijance. Glede na Vaše bio-prepričanje Vam ne bi bilo treba hoditi v samopostrežno. Kar na travnik pojdite, kjer boste našli vse potrebno. Biti koristen, marljiv in priden pomeni biti mravlja, oprostite Devica..

OVEN

Kot majhen otrok boste brezglavo dirjali naokoli in podirali vse po vrsti. Nihče vas seveda ne bo mogel ustaviti. Pazite se redarjev in policajev.

BIK

Nihče nima tako dobro razvitega občutka za uživanje kot Vi. Vendar pazite na pretiravanja, saj bi utegnili s svojim početjem biti kar "smešni".

DVOJČEK

Svoja stališča boste razlagali prav vsem, tudi tistim, ki jih vaše mišljenje ne zanima. Morda pa si nekateri ljudje želijo le miru in počitka?!

RAK

Čas je primeren za rekreacijo in sprehajanje. Za vas bi bilo zato najbolje, da bi vsaj sedaj spustili rob krila svoje mame in odložili svoj oklep.

LEV

Kot vedno, se boste tudi v prihajajoči jeseni trudili biti v središču občudovanja. Odgovarjali vam bodo seveda tudi razkošni lokali, kjer se zbira družbena elita.

DEVICA

Pazite, da se ne izteče poletje, preden dokončate delo, ki ste si ga zastavili. V tem trenutku pa bo za vas še najbolj koristno početje, če si privoščite še zadnje poznopoletno uživanje na plaži. Da boste pozimi bolje delali!

TEHTNICA

Kot po navadi se boste sprehajali ob morju, kjer lahko pričakujete, da boste doživeli kaj lepega. Pazite le, da se ob primernem času vrnete domov.

ŠKORPIJON

Vaša strast, bo spet usmerjena v določeno točko. Pazite, da vas vaše prodorne oči ne izdajo in tako pokažejo vaše namene.

STRELEC

S svojo svobodo boste morda šli predaleč. Kljub vaši stalni veri v najboljšo, si boste morali priznati, da ste v ljubezni precej neodgovorni.

KOZOROG

Spet ste bili zaskrbljeni zaradi dela. In tako ste pozabili na čas počitnic, na nežnost in ljubezen. Le kje so vaše meje zaskrbljenosti?

VODNAR

Vsi dnevi bodo zelo pestri in razburljivi. Seveda pa boste spet pobegnili, ko bo stvar postala preresna.

RIBA

Vsa vaša romantična sanjarjenja povezana z morjem ter samotnimi otočki lahko sedaj tudi uresničite.

KARMICNI HOROSKOP - Vas zanima, kaj ste počeli v prejšnjem življenju? Najgloblji uvid v osebnost, razpoznavanje notranjih talentov ter ozaveščanje in reševanje psiholoških problemov.

NATALNI HOROSKOP - Kompletna analiza vaše osebnosti.

PARTNERSKI HOROSKOP - Medsebojna privlačnost, harmonija in neskladnosti v ljubezenskih in drugih odnosih

LETNI HOROSKOP - Vpliv zunanjih okoliščin na vas
Brezplačne informacije. Pisno (20 do 40 strani) - 2500 sit astr. Armand Keber C.na Markovec 29 6000 KOPER tel. 066/ 275 434

Želite oddati stanovanje ali sobo študentom Visoke šole za podjetništvo v Portorožu?

Ponudbe sprejemamo vsak delovni dan med 8. in 16. uro na
tel. št. 747 351 in 747 352.

Poklic prihodnosti?? Manager!??

Visoka šola za management v Kopru ima v septembru informativne dneve za visokošolski strokovni študijski program MANAGEMENT (VII. Stopnja). Po končanem študiju pridobijo študenti strokovni naslov diplomirani ekonomist oziroma diplomirana ekonomistka. Informativni dan v Kopru bo **16. septembra 1999 ob 17. uri na sedežu Visoke šole za management, Cankarjeva 5.**

Za podrobnejše informacije lahko pokličete na 066/210-2003, 065/133-960, 064/656-137, 063/453-559 in 062/22-80-880.

Appuntamenti della Comunita' Giuseppe Tartini di Pirano per settembre

* **Martedì 7 settembre 1999 alle ore 19.00** nella Sala delle Vedute di Casa Tartini, Pirano: PRESENTAZIONE del libro **MEMORIE DI UN NOVANTENNE** - Trieste e l'Istria del Professor Diego de Castro.

* **Martedì 28 settembre 1999 alle ore 10.00: INCONTRO CON GLI AUTORI** gli alunni delle I e II classi della Scuola Elementare incontreranno FABIO DOSE autore di libri per ragazzi.

* **alle ore 17.00** nella biblioteca di Casa Tartini: incontro con Doriana Kozlovič e "L'ORA DELLA FIABA".

Con il mese di settembre la biblioteca "Diego de Castro" in Casa Tartini, Pirano sarà aperta al pubblico con il seguente orario:

Martedì dalle ore 10.00 alle ore 12.00 (Gianna Roškar)

Mercoledì dalle ore 16.00 alle ore 18.00 (Ondina Lusa)

Giovedì dalle ore 16.00 alle ore 18.00 (Liliana Dugan)

PORTOROŽANOV MALI OGLASI

▷ **Instrukcije** iz angleškega in nemškega jezika nudi profesorica. Pokličite na: 75-634 (Senčna pot 39, Portorož).

▷ **Učinkovite instrukcije** angleščine (cena: 1500 SIT na uro). Tel.: 747-263, dopoldan.

▷ **Aloe vera** (aloha) – zdravilno rastlino – prodajam. Tel. 066/770-448, večerne ure.

▷ **Parapsihološka delavnica »ALBATROS«** – astrolog Armando, kiropraktik Goran in parapsiholog Janez odpravijo Vaše zdravstvene težave, Vam odstrajo preteklost, sedanjost, bodočnost. Regresija, karma, prekognicija, tel. 066/647-122 od 9.-12. in od 16. do 19. ure.

▷ **»ALBATROS«** organizira začetni tečaj astrologije – 30 urni -, katerega bo vodil znani astrolog Armando Keber. Prijave na tel. 066/647-122, 066/275-434 ali 066/265-438.

Bralke in bralci Portorožana lahko v Portorožanu svoj mali oglas objavijo brezplačno. Besedilo malega oglasa lahko do 20. v mesecu sporočite po telefonu (tel. & fax.: 73-046).

Lahko pa ga pošljete po pošti (Portorožan, p.p. 46, 6320 Portorož) ali ga dostavite osebno na uredništvo (v prenovljeni stavbi KS Portorož, Obala 16, Portorož, 1. nad. ob delovnikih med 8. in 12. uro).

Med malimi oglasi ne objavljamo brezplačno sporočil obrtnikov, podjetnikov in pravnih oseb.

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

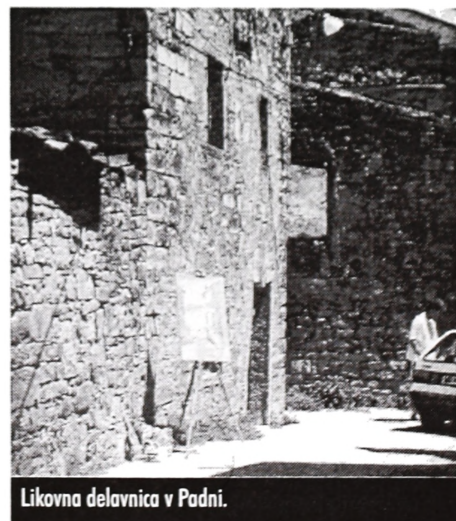
Za to številko PORTOROŽANA so prispevali: družina s Strme poti 2.000 tolarjev, **Aleksander ŠKRABAN** iz Ljubljane 1.000 tolarjev, **Tomaž KUNST** s Cvetne poti 5.000 tolarjev, **Ankica IBRIŠEVIČ** 1.000 SIT, **Lojze HRIBAR** 5.000 tolarjev, **gospa** iz Lucije, ki ne želi biti imenovana 2.000 SIT in **Barbara MISSON** iz Pirana 3.000 tolarjev.

Portorožan se vsem zahvaljuje in se še zmeraj priporoča!

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvo KS PORTOROŽ, ki se je preselilo v svojo prenovljeno stavbo na Obali 16 v Portorožu (v I. nadstr.) ali po položnici na žiro račun KS Portorož št. 51410-645-50022 s pripisom »Za Portorožana«.

Številka/Numero 8*september/settembre 1999* letnik/anno IX* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 990* predsednica časopisnega sveta: **Majda VLAČIČ*** izdajatelj in ustanovitelj: KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ / * UREDNIŠTVO / REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. in odg. urednik), **Mitja JANČAR**, **Boris KOČEVAR**, **Jovan NIKOLIČ**, **Rudi MRAZ**, **Vlasta IVANIČ-TURK**, **David BOŽIČ**, **Livija SIKUR ZORMAN*** oblikovanje imena Portorožan: **Teo TAVŽELJ**, dia* urejanje: **Livija SIKUR ZORMAN*** računalniški prelom: **EDI*** tisk/stampa **PIGRAF, d.o.o.** Izola*izhajanje: mesečnik* naklada/tiratura 3.000*cena: 0 SIT. Naslov uredništva: Obala 16, p.p. 46, 6320 PORTOROŽ*V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Alja TASI**, **Nada KOZINA**, **Sonja POŽAR**, **Cesarina SMREKAR**, **Valentina KLEMŠE**, **Fulvia ZUDIČ**, **Slavko GABERC**, **Natalija PLANINC**, **Oriana KOŠUTA KRMAC**, **Miloš JOVANOVIČ**, **Ksenija BENEDETTI**, **Darinka ŠUŠTERŠIČ**, **Armand KEBER**, **Zmaga KUMER**, **Nevija BOŽIČ**, **Neva FLAJS**, **Žare LIPUŠČEK**, in še kdo. Vinjetist: **Sandro SAMBI**.

OGLAŠUJTE V PORTOROŽANU. TEL. 73-046.

Likovna delavnica v Padni.

Takojšnja odobritev!

ZA PRVE

ŠOLSKE DNI

Imetnikom tekočega računa
še isti dan odobrimo
posojilo do **100.000 SIT**
brez čakanja in samo
na podlagi **osebnega dokumenta**.
Doba odplačevanja je 6 mesecev.

mini
posojila

BO LOKALNA TURISTIČNA ORGANIZACIJA VENDARLE V PRENOVLJENI STAVBI KS PORTOROŽ

Stavbo portoroške krajevne skupnosti je lansko poletje – kot se vas najbrž večina spominja – močno poškodoval požar, ki je izbruhnil v pisarni Turističnega društva Portorož v drugem nadstropju. Konec oktobra lani je KS Portorož začela z obnavljanjem pogorele hiše, ki jo je izvajalec, podjetje SGP Koper, zaključil konec letošnjega aprila.

V prenovljeno stavbo se je takoj preselilo le tajništvo KS Portorož in uredništvo Portorožana, katerega izdajatelj je prav portoroška krajevna skupnost. S selitvijo drugih, ki se nameravajo vrniti v hišo ali pa se bodo vanjo na novo preselili, se je nekoliko zavleklo – tudi zaradi tega, ker še niso odpravljene vse pomanjkljivosti, ki so se pokazale po prenovi (še zmeraj ni na primer nameščena zaščita proti gnezdenju golobov, ki s svojimi iztrebki močno onesnažujejo pročelje in okolico zgradbe). Nedavno se je v poslovni prostor na vzhodnem delu hiše že preselila turistična agencija Palma, ki je bila v hiši že prej. Žal so se poleti zataknili pogovori s Turističnim združenjem Portorož, katero naj bi se preoblikovalo v lokalno turistično organizacijo (LTO). V njenem okrilju naj bi deloval sodoben turistični informativni center (TIC); sedež pa naj bi imela prav v pritličju obnovljene stavbe. Prenovljena hiša zdaj zagotovo več ne kazi kraja. Svet občine Piran je sicer že junija sprejel akte, s katerimi naj bi se sedanje Turistično

združenje Portorož preoblikovalo v LTO, kakršno predpisuje lani sprejeti zakon o pospeševanju turizma. Ker pa se ključni člani bodoče LTO (vodilni v portoroških hotelskih podjetjih) ne strinjajo z na občinskem svetu že sprejetimi ustanovitvenimi akti nove lokalne turistične organizacije, so ustavili vse dogovore o najemu poslovnih prostorov v stavbi KS Portorož. Seveda se županja s svojimi sodelavci z vodilnimi portoroškimi turističnimi delavci že pogaja, da bi se do prve seje občinskega sveta po počitnicah (predvidoma bo konec septembra) vendarle dogovorili o načinu organiziranosti lokalne turistične organizacije (menda turistični delavci niso bili zadovoljni predvsem s premalo odmerjeno močjo pri odločanju). Kakorkoli že, Krajevna skupnost zaenkrat s pritličnimi prostori čaka, da bi jih dala v najem ustanavljajoči se turistični organizaciji, ki bo združevala vse, ki se v naši občini ukvarjajo s turizmom: hotele, igralnico, turistične agencije in društva, zasebne sobodajalce, trgovine, seveda Občino, itd.... LTO naj bi bila najširša

platforma, v okviru katere bi lahko potekalo dogovarjanje in koordinacija med vsemi turističnimi subjekti in občino. Ker se je dogovarjanje o najemu teh prostorov začasno ustavilo, je KS Portorož izvajalcu prenove dolžna še okoli 20 milijonov tolarjev. Dvajset milijonov ima najetega bančnega kredita, 12,5 milijonov pa je dobila od zavarovalnice.

Z novim šolskim letom pa bo v drugem nadstropju najela prostore Visoka šola za podjetništvo, s sedežem v portoroškem Avditoriju, kjer je že precej utesnjena, saj je vse večje zanimanje za njen študijski program. Mansardni prostori pa so rezervirani za društva in najbrž tudi za Obalne sindikate, ki so že pred požarom imeli v stavbi svojo pisarno. Tako kaže, bo prenovljena stavba KS Portorož, čeprav je bila obnovljena v dokaj kratkem času, zaživela šele jeseni, ko bodo, upamo odpravljene vse pomanjkljivosti in bo upravnica enota Piran lahko izdala še uporabno dovoljenje.

L.S.Z.

AVDITORIJ PORTOROŽ

SEPTEMBER 1999

Vstopnice lahko kupite vsak delavnik med 8.00 in 14.00 uro na recepciji Avditorija in dve uri pred predstavo pri blagajni Avditorija.

Vstopnice lahko rezervirate na **novi** tel. št.:
066/ 476 777 v petek med 8.00 in 14.00 uro
in dve uri pred predstavo.

PRIREDITVE

četrtek, 2. september, ob 22.00

Cafe Teater v Piranu

VEČERI V CAFE TEATRU

BLUES ETC.

Že ime ansambla obeta živahen večer bluesa z rock and rollom 60-ih in 70-ih let pa tudi z novjšimi uspešnicami v malo drugačni priredbi.
Prost vstop.

četrtek, 9. september, ob 22.00

Cafe Teater v Piranu

VEČERI V CAFE TEATRU

COKE VIO TRIO

Coke Vio je priznan čilski pianist, ki je nastopal po Čilu in Argentini, njegov prvi evropski nastop pa bosta pospremila njegov rojak, basist Pancha Rios in legenda Woodstocka, newyorški saksofonist Oludjo Adetokunbo – Olu.
Prost vstop.

sreda, 15. september

Mednarodni festival DNEVI ORGEL V Istri

ob 10.00, Tartinijeva hiša v Piranu

Strokovni posvet: Primerjava sredozemske in celinske orglarske tradicije

Prijave: tel. 00385 52 752565

ob 13.00, stolna cerkev sv. Jurija v Piranu

Glasbena matineja: Milko Bizjak, orgle

Prost vstop.

Festival bo potekal v različnih krajih slovenske in hrvaške Istre v času od 14. do 19. septembra. Na festivalu se bodo srečali vodilni orglarji, organisti in organologi iz Hrvaške, Slovenije in drugih evropskih držav.
Sponzorja: Turistično združenje Portorož in Restavracija Pavel iz Pirana

sobota, 18. september, 20.30,

Amfiteater Avditorija

Modno-glasbeni spektakel

ob 25. obletnici delovanja Agencije Misson

Z ZVEZDAMI POD ZVEZDAMI

50 vrhunskih manekenk in manekenov, miss Italije, Hrvaške in Slovenije, glasbena skupina Putokazi, Eni, Danilo Kocjančič z gosti in številni drugi.
Program povezujeta **Mojca Klarič** in **Andrej Karoli**.
Organizatorja: Agencija Misson in Avditorij Portorož
Cena vstopnice: v predprodaji 1.200 SIT,
na dan prireditve 1.500 SIT

RAZSTAVE

Bela dvorana Avditorija

Razstava del slikarja

KONRADA PETERNELJA

Urniki ogleda razstav : od 9. do 12. ure ob delavnikih
in v času večernih prireditev.

FILMI

nedelja, 5. september, ob 21.00

komična drama

VROČE NOČI (Boogie nights)

režija: Paul Thomas Anderson

gl. vloge: Mark Wahlberg, Burt Reynolds, Julianne Moore, Heather Graham

torek, 7. september, ob 21.00

PARADA NAJVEČJIH USPEŠNIC LET '98 IN '99

futuristična srhljivka

MATRICA (Matrix)

režija: Wachowski Brothers

gl. vlogi: Keanu Reeves, Laurence Fishburne

petek, 10. september, ob 21.00

nedelja, 12. september, ob 21.00

SLOVENSKA PREMIERA

akcijska srhljivka

MUMIJA (The Mummy)

režija: Stephen Sommers

gl. vloge: Brandan Fraser, Rachel Weisz, John Hannah, Kevin J. O'Connor, Arnold Vosloo

nedelja, 19. september, ob 21.00

komedija

SESUTI HARRY (Deconstructing Harry)

režija: Woody Allen

gl. vloge: Woody Allen, Mariel Hemingway, Demi Moore, Robin Williams, Kirstie Alley, Elisabeth Shue, Enc Bogosian, Amy Irving

petek, 24. september, ob 21.00

nedelja, 26. september, ob 21.00

romantična komedija

10 RAZLOGOV ZAKAJ TE SOVRAŽIM

(10 Things I Hate About You)

režija: Gil Junger

gl. vloge: Patrick Verona, Julia Stiles, Joseph-Gordon Levitt, Larisa Oleynik, David Krumholtz

Cena vstopnice za filmsko predstavo je 650 SIT

Cena abonmaja za vse filmske predstave je
2000 SIT.

Naš fax: 066/ 476 718.
elektronska pošta: kkpc-avditorij@siol.net
na internetu nas najdete na:
www.avditorij-portoroz.si

Pridržujemo si pravico do sprememb v programu.

BANKA KOPER

DROGA PORTOROŽ

IGRALNICA CASINO PORTOROŽ

AVDITORIJ PORTOROŽ

SETTEMBRE 1999

I biglietti sono in vendita
nei giorni feriali dalle 8.00 alle 14.00 al
ricevimento dell'Auditorio, due ore prima dello
spettacolo al botteghino dell'Auditorio.

Prenotazioni dei biglietti
Al nuovo numero telefonico: **066/ 476 777**
il venerdì dalle 8.00 alle 14.00
e due ore prima dello spettacolo

MANIFESTAZIONI CULTURALI

giovedì 2 settembre alle 22.00,

Cafe Teater, Pirano

SERATE AL CAFE TEATER

BLUES ETC.

Come dice il nome, il gruppo promette una vivace
serata blues, con Rock'n roll anni 60 e 70 e con
qualche brano più recente con arrangiamento
originale.

Ingresso libero

giovedì 9 settembre alle 22.00

Cafe Teater, Pirano

SERATE AL CAFE TEATER

COKE VIO TRIO

Coke Vio è un affermato pianista cileno reduce da
una tournée in Cile e Argentina. In questo suo primo
spettacolo europeo lo accompagnano: il
contrabbasso Pancha Rios al basso e una leggenda
di Woodstock, il sassofonista newyorchese Oludoye
Adetoeshé – Olu.

Ingresso libero

mercoledì 15 settembre

Festival internazionale GIORNATE DEGLI
ORGANI in Istria

alle 10.00, Casa Tartini a Pirano

*Simposio di esperti: Tradizione organistica
mediterranea e continentale a confronto*

Iscrizioni al tel. 00385 52 752565

alle 13.00, Duomo di San Giorgio a Pirano

Matinee musicali: Milko Bizjak, organo

Ingresso libero.

Il festival si svolge in diverse località istriane, in
Slovenia e Croazia, dal 14 al 19 settembre. Al festival
si incontreranno i più importanti costruttori d'organi,
organisti e organologi di Croazia, Slovenia e altri
Paesi europei.

Sponsor: Turistično združenje Portorož e il Ristorante
Pavel di Pirano

sabato 18 settembre alle 20.30

Anfiteatro dell' Auditorio

Moda e musica in spettacolo

Per i 25 anni di attività dell' Agenzia Misson

CON LE STELLE SOTTO LE STELLE

50 splendide modelle e modelli, miss Italia, Croazia e
Slovenia, il gruppo Putokazi, Eni, Danilo Kocjančič
con alcuni ospiti e altri ancora.

Presentano **Mojca Klarič e Andrej Karoli.**

Allestito dall' Agenzia Misson e dall' Auditorio di Portorose.

Costo del biglietto in prevendita: 1.200 SIT,

Il giorno dello spettacolo 1.500 SIT

MOSTRE

Auditorio – sala bianca

Mostra del pittore

KONRAD PETERNELJ

Ingresso libero

CINEMA

domenica 5 settembre alle 21.00

dramma comico **BOOGIE NIGHTS**

di Paul Thomas Anderson

con Mark Wahlberg, Burt Reynolds, Julianne Moore

martedì 7 settembre alle 21.00

RASSEGNA DI SUCCESSI 98-99

thriller futuristico **MATRIX**

di Wachowski Brothers

con Keanu Reeves, Laurence Fishburne

venerdì 10 settembre alle 21.00

domenica 12 settembre alle 21.00

PRIMA VISIONE SLOVENA

thriller d'azione **LA MUMMIA**

di Stephen Sommers

con Brandon Fraser, Rachel Weisz, John Hannah,

Kevin J. O'Connor, Arnold Vosloo

domenica 19 settembre alle 21.00

commedia **DECONSTRUCTING HARRY**

di Woody Allen

con Woody Allen, Mariel Hemingway,

Demi Moore, Robin Williams, Kirstie Alley,

Elisabeth Shue, Eric Bogosian, Amy Irving

domenica 26 settembre alle 21.00

commedia romantica

10 THINGS I HATE ABOUT YOU

di Gil Junger

con Patrick Verona, Julia Stiles, Joseph-Gordon Levitt

Il prezzo del biglietto per il cinema è 650 SIT.

L' abbonamento per tutti gli spettacoli
cinematografici è 2.000 SIT.

Il nostro n° fax: 066/ 476 718,

E-mail: kkpc-avditorij@siol.net;

Il nostro sito Internet è:

www.avditorij-portoroz.si.

I programmi possono subire modifiche.

BANKA KOPER

DROGA PORTOROŽ

IGRALNICA CASINO PORTOROŽ

15 LET DRUŠTVA INVALIDOV OBČINE PIRAN

SLAVIMO PREHOJENO POT

Kakor gre človek skozi različna življenjska obdobja, tako velja tudi za naše društvo. Včasih je potekalo življenje in delo v njem z vsemi sodelujočimi lepo in usklajeno, včasih pa se je tudi kaj zataknilo. In vendar je bilo vsakršno delo opravljeno vedno dobronamerno, z veliko mero potrpežljivosti, sodelovanja, razumevanja, naklonjenosti in dobre volje za reševanje problemov, predvsem delovnih invalidov.

Skupina zagnanih članov nekdanjega športnega društva Invalid Piran, ki je tvorila iniciativni odbor po republiškem nasvetu, je osnovala leta 1984 Društvo invalidov Piran. V samem začetku je delovalo predvsem na športno-rekreacijskem področju, kmalu pa so oblikovali komisijo za socialna vprašanja, ki se je ukvarjala s posameznimi invalidi. Zato so ustanovili še krajevne odbore s številnimi poverjeniki za posamezna naselja, ki so delali na terenu in pridobivali nove člane. Takrat društvo invalidov Piran dobi nov naziv: **Društvo invalidov občine Piran**.

Veliko so si člani društva v tem obdobju prizadevali za ureditev lastnega prostora, a pravega posluha ni bilo. Odbor je sestankoval priložnostno na kegljišču ali balinišču, v jedilnici OŠ Lucija, v KS Portorož in končno je prostor za nekaj let odstopila KS Lucija. Šele pred nekaj leti je Občina društvu dodelila prostor na Stari cesti 4 v Portorožu, Zveza delovnih invalidov Slovenije (ZDIS) pa sredstva za ureditev in opremo. To je bilo za naše društvo izredno pomembna pridobitev, saj je odboru omogočilo normalno delovanje, članom pa dostojen kraj druženja pri reševanju skupnih problemov.

V 15-letnem obdobju delovanja je bila glavna skrb društva invali-

dov piranske občine namenjena: ohranjanju zdravja, obiskom bolnih in ostarelih članov na domu, v bolnišnicah in domovih ostarelih občanov, poslovilnim obredom od umrlih članov, odpravljanju arhitektonskih ovir, športu, rekreaciji, izletom in vsem prijetnim druženjem.

JUBILEJNA PROSLAVA ob petnajstletnici društva bo v petek, 10. septembra 1999 v Restavraciji Ljubljana v Portorožu ob 16. uri. Pokroviteljstvo je prevzela županja občine Piran, prof. Vojka Štular. Tega dne bo v prostorih društva odprta RAZSTAVA ročnih del naših članov, zato prosimo, da svoje izdelke prinesejo v pisarno v času uradnih ur, da bomo lahko pripravili vse potrebno. Proslave se bodo udeležili poleg naših članov še predstavniki ZDIS iz Ljubljane, pobratenega društva iz Trbovelj, obalno-kraške regije in nekaterih prijateljskih društev.

Ob tej priložnosti bodo podeljena priznanja vsem tistim, ki so v 15-letnem obdobju s svojim prostovoljnim delom pripomogli k delovanju društva v prizadevanju za kvalitetnejše življenje svojih članov-invalidov.

J.S.

DRUŠTVO INVALIDOV OBČINE PIRAN

ima svoje društvene prostore v **Portorožu**,
na Stari cesti 4. Tel. 76-379.

Uradne ure so ob sredah od 9. do 11. ure.

Življenje je kakor potovanje: zanimivejše je, če ne veš, kod te vodi in kam te bo pripeljalo.

Razigrana družina na enem od izletov Društva invalidov Piran. Ta je z Radencev.

V okviru praznovanja 15. obletnice Društva invalidov Občine Piran

vabimo na RAZSTAVO ročnih del naših članov,
ki bo na sedežu društva (Stara cesta 4, Portorož), dne
11. in 12. septembra od 16. do 18. ure.

Rada imam ljudi

Predstavljamo vam predsednico Društva invalidov občine Piran, gospo HILDO VUGA

Najbrž ste imeli tehtne razloge, da ste se odločili vstopiti v Društvo invalidov in postali celo njegova predsednica?

Pomemben razlog je bilo moje slabo počutje ter invalidska upokojitve, ki me je odtegnila od vsakodnevnega družjenja in dela med dobrimi in dolgoletnimi kolegi. Istočasno pa sem z zmanjšanjem obsega delovnih obveznosti pridobila nekaj novih moči in željo pomagati sebi enakim in še bolj prizadetim. Kmalu sem bila izvoljena v Upravni odbor. Potem so me predlagali in izvolili za predsednico društva, kar pa mi je prineslo veliko več obveznosti in dela, kot mi je bilo prej prikazano.

Je bil vpogled v administracijo društva zanimiv?

Bil je porazen.

Ste se takoj spopadali s problemi?

Res sem se morala takoj spopasti s tem in številnimi drugimi problemi. Najtrši je bil prava »trnova pot«: pridobitev in ureditev društvenih prostorov. Sedaj, po petih letih, lahko z zadovoljstvom rečem, da smo uspešni.

Kadar govorimo o enakopravnosti moškega in ženske, si nehotе predstavljamo, kako vaš soprog, medtem ko uradujete na sedežu DI, kuha in še kaj?

Da, večkrat je res tako, kajti delo v društvu vzame veliko mojega časa. Po naravi sem disciplinirana in redoljubna in kar delam, želim narediti čimboljše. To pa zahteva svoj čas in trud.

Najbrž ne bi imel vaš soprog nič proti, če bi se še naprej toliko žrtvovala za naše DI?

Težko rečem, upam pa, da bova vzdržala še ta mandat. To je namreč že moj drugi mandat za predsednico in članico upravnega odbora Zveze delovnih invalidov Slovenije v Ljubljani, kamor sem bila izvoljena kot predstavnica društev invalidov Obalno-kraške regije.

Kaže, da bo v prihodnje delovanje društva vse bolj obremenjeno z administracijo...

Tega je res čedalje več, saj je tudi Zveza delovnih invalidov Slovenije vse bolj aktivna.

Nedvomno bodo pri dodeljevanju materialnih sredstev posameznim društvom vse bolj pomembni njihovi programi in načrti dela. Praktičnih podrobnosti o vrednotenju teh programov v bistvu še ne poznamo. Kaj vi menite?

Nov način financiranja nam nalaga izdelavo in izpeljavo programov, tako da že dvo-

mim, da bo mogoče še naprej delati le s prostovoljci. Najbrž bomo morali za nove zadolžitve iskati tudi nove rešitve.

Ste zadovoljni s svojim delom v društvu? Najdete v njem dovolj zadovoljstva in zadoščenja, pa navdih za nadaljnje delo?

Kadar je med nami ubranost, sem zadovoljna in delam z veseljem. Če tega ni, me zelo potre. Zadovoljstvo in zadoščenje pa mi dajejo veseli in zadovoljni obrazi naših članov, ko jih obiščemo ob njihovi bolezni, ali ko se vrnejo iz toplic, kjer jim organiziramo bivanje, pa na naših srečanjih in izletih, od koder se vedno vračamo pojoč, radostni nad športnimi uspehi... Prav ta sreča in zadovoljstvo mi dajeja največjo vzpodbudo za nadaljnje delo.

Kaj vas je v kritičnih trenutkih držalo pokonci in vas polnilo z energijo?

Verz Simona Gregorčiča:

Gorje mu, ki v nesreči biva sam!

A srečen ni, kdor srečo uživa sam!

Ali ob vseh odgovornostih, ki jih imate v društvu, najdete kaj časa še za katerega svojih konjičkov?

O, da. Z veliko dobre volje je tudi to mogoče! Če imaš rad ljudi, se pač rad z njimi družiš. Sama sem se, »za svojo dušo«, pridružila pevskemu zboru, »za telo« pa balnarkam. Še vedno pa najdem čas tudi za družino, prijatelje, rože...

Spraševala Jožica Sorta

Besedo imata:

• Predsednica komisije za socialna vprašanja

VERA MOČNIK

je dolgoletna članica in predsednica komisije za socialna vprašanja delovnih invalidov pri našem društvu. Delovna, disciplinirana in dosledna se je z vso odgovornostjo in s kritičnim odnosom lotila najbolj tenkočutnega dela (pred njo je to delo vodila enako prizadeta Štefka Klak).

Takole predstavi delo svoje komisije:

»Naša komisija pomaga pri reševanju socialnih problemov svojih članov in sicer tako:

- da obiskuje bolne in starejše invalide v bolnišnici, domu upo-

kojencev in na njihovem domu;

- da pošilja na klimatsko zdravljenje težke invalide in socialno ogrožene (seveda v mejah denarnih možnosti);

- da sprejema in rešuje vloge za letovanje v počitniških apartmajih v Čatežu, na Ptuj in v Rogaški Slatini (v terminih, ki jih določa Zveza delovnih invalidov Slovenije).

Vse to nam je v preteklih letih uspevalo, saj smo v letu 1998 obiskali in obdarovali več kot 130 težkih invalidov in starostnikov nad 80 let.

Okoli 20 invalidov smo poslali na brezplačno klimatsko zdravljenje. Dodelili smo 16 terminov letovanja v počitniških apartmajih. Organizirali smo brezplačen izlet težkih invalidov v Sežano. Ni pa to zgolj delo komisije. Pri tem nam pomagajo poverjeniki na terenu ter tudi drugi člani našega društva. Obljubljamo, da se bomo še naprej trudili, da bi sebi in drugim poklonili še kakšno svetlo urico v življenju!

Festival bo potekal v različnih krajih slovenske in hrvaške istrice v času od 14. do 19. septembra. Na festivalu se bodo udeležili vodilni orginali, organizirani in organizirani iz Hrvatske. Sponzorirala Turistično združenje in Restavracija Pivovarne iz Pirana

AVDITORIJ PORTOROŽ
SEPTEMBER 1999
Vstopnice lahko kupite vsak delavnik med 8.00 in 14.00 uro na recepciji Avditorija in dnevni pred prodajo pri blagajni Avditorija

VERONIKA FUKS

je dolgoletna predsednica komisije za šport in rekreacijo pri našem društvu. vitalna, energična, neposredna, zabeljena z duhovitim humorjem, ki se ga ni mogoče naučiti, ker ti ga položijo v zibelko že sojenice. Seveda smo jo povprašali za mnenje o športnem in rekreacijskem udejstvovanju invalidov, članov našega društva. Natrosila nam je kar precej podat-

kov, ki smo jih, zaradi obsežnosti in raznovrstnosti športnega delovanja društva, morali zelo strniti: »Tudi šport je v društvu zelo priljubljena dejavnost. Ljubitelji športa imajo veliko priložnosti za medsebojno druženje. Redno rekreacijo lahko najdejo v različnih športih: balinanju, kegljanju, plavanju, pikadu, šahu, streljanju z zračno puško, itd.

Da se člani udeležujemo vsakega športnega tekmovanja po vsej Sloveniji, je razvidno predvsem iz naših uspehov, saj smo zadnja leta dosegli prva mesta v šahu, pikadu in plavanju in se uvrstili na državna prvenstva. Uspešni smo tudi v drugih športih, kar dokazujejo različni pokali, medalje in priznanja, ki krasijo pisarno društva v Portorožu.

Člani našega društva tudi zelo radi potujejo, se družijo in udeležujejo lepih izletov. Vsako leto zanje pripravimo po dva izleta, pohode in razna srečanja.

V društvu so tudi težji invalidi. Zanje pripravimo poseben program in izlet s primerno dostopnostjo, da se lahko po svojih močeh razgibajo in razvedrijo v naravi. Poleg tega poskrbimo za kulturni program, zabavne igrice, ogled kake znamenitosti, za glasbo, itd. Stroške v celoti krije društvo. Žal pa se kljub temu teh srečanj ne morejo udeležiti vsi, katerim so namenjena. Njihova sreča in zadovoljstvo pa osrečujeta tudi nas – organizatorje.«

Življenje brez praznikov in športa je kakor dolga pot brez gostilne.

Spoznavam, da nisem sama s svojimi težavami

Društvo invalidov Piran in njegova komisija za socialna vprašanja posebno skrb namenjata težjim invalidom, saj so ti omejeni zlasti v gibanju in zato ne morejo sodelovati pri športu. Prav zato Društvo vsako leto posebej skrbno pripravi izlet za težje invalide, ki ga izberejo tako, da bi omogočili udeležbo čim večjemu številu članov. Posebno težko prizadeti invalidi imajo lahko tudi spremljevalce, za katere je izlet prav tako brezplačen.

Opisala bom dva izleta, ki sem se ju udeležila.

V letu 1998 smo si ogledali Tehnični muzej Bistra pri Vrhniki, ki je s svojimi nadvse zanimivimi zbirkami res vreden ogleda. Po ogledu muzeja smo se odpeljali v Močilnik na izvir Ljubljanice. Tu smo imeli tudi družabno in športno srečanje s tamkajšnjim društvom invalidov (DI Vrhnika), saj je namen teh izletov tudi povezovanje s člani drugih društev. Skupaj smo preživeli lep dan, ki je bil tudi priložnost za tkanje prijetnih znanstev.

Letos junija pa smo se na deževno soboto odpravili na Kras. Ogledali smo si botanični vrt v Sežani, kjer so zbrane razne eksotične rastline, zlasti drevesa z vseh celin. Po dobro vodenem strokovnem ogledu, smo se odpeljali najprej na kosilo, potem pa še na ogled najstarejše turistične kraške jame Vilenica. Po legendi so tu nekoč bivale vile, od tu je dobila svoje ime. V Vilenici Društvo slovenskih pisateljev vsako leto podeljuje Kristal Vilenica najuspešnejšemu pesniku ali pisatelju Srednje Evrope. Letošnji izlet je bil tudi kulturno obarvan. Program sta pripravili dve naši članici: ga. Jolanda Mehle in ga. Jožica Sorta. Jolanda je našo Šavrinijo predstavila kar v domačem narečju. Jožica pa

nam je v vsej njegovi lepoti približala Kras. Posebej se je pomudila pri literarnih ustvarjalcih tega konca. To je opogumilo tudi domačine, Sežančane in kar nekaj od njih je premagalo tremo in so nam zapeli. Člani sežanskega društva so nam pripravili piknik, kjer smo ob dobri hrani in nepogrešljivem teranu skupno prepevali do večernega mraka. Nekateri med nami so se ob zvokih harmonike tudi veselo zavrteli. Kot sem že omenila, so ti izleti za težje invalide pomemb-

ni, saj so za marsikaj v življenju prikrajšani. Društvo pa jim s svojimi izleti omogoči ogled lepih koticov naše domovine in preživeti lep dan v medsebojnem druženju, da si tako lahko »napolnijo baterije« za naprej, kot temu radi rečemo. Sama se teh izletov rada udeležujem. Tako pač spoznavam, da s svojimi težavami nisem sama, da je mnogim še mnogo huje. Moj problem postane tako kar »nekako lažji«.

Ana Jakič

Z izleta za težje invalide. V sredini tretja z desne je Ana Jakič.

NI POMEMBNO KOLIKO, TEMVEČ KAKO ŽIVIMO

Člani odbora Društva invalidov občine Piran delujemo usklajeno, saj se zavedamo odgovornosti in pomembnosti dela, ki smo ga prevzeli na svoja ramena. Na srečo nam delovanje v društvu prinaša tudi veliko prijetnih občutkov in veliko mero osebnega zadovoljstva. Brez težav ne gre, zato iščemo rešitve na pozitiven način. Zajemamo celoto življenja: telo, dušo in duha.

Človek je misleče bitje. Potrebuje nenehen vir informacij, ki mu jih prinašajo celo do postelje televizija, radio in tisk. Vendar je to za invalida premalo, saj ga zadržuje v ožjem krogu, doma, med štirimi stenami. Druženje invalidov, na primer pohodi, izleti, itd., ki jih organizira naše društvo, pa ima svoj posebni namen. To so družabni dogodki, ko pretehta dobro razpoloženje, priložnost za druženje, kjer se počutimo varni in samozavestnejši, priložnost, da se posvetimo drug drugemu... Morda si celo zaupamo svoje občutke: strah, upanje in trpljenje, podarimo sosedu topel pogled, besedo, misel, stisk roke... Vzamemo si čas, da smo sočloveku – prijatelji. Pesmi, ki jih prepevamo z vsem srcem in močmi, pa nas popeljejo v mladostna razpoloženja in nam dajejo posebno notranjo moč. Hvala lepa vsem našim članom – pevcem za njihovo prepevanje in vzpodbujanje družabnosti.

Hvala tudi ga. Silvi, ki nas na izletih že na prvem počivališču vedno znova preseneti s svojim pecivom. Vsi naši izleti in srečanja so tudi močno kulturno obarvani. Udeležence naših izletov navajamo na uživanje ob naravnih lepotah, jih seznanjamo z zgodovinskimi, krajevnimi in kulturnimi posebnostmi krajev, kar nam vselej poklanja prgišče neslutene lepote. Vsa naša srečanja – ob martinovanju, silvestrovanju in 8. marcu – vselej spremlja še kulturni program. Uspelo nam je predstaviti naše člane – kulturne ustvarjalce in jih vzpodbuditi k nadaljnjemu delu. Prijazni pogledi, tople besede v zahvalo in veseli obrazi so najboljše plačilo za naše delo.

Vse to nam pomaga lažje preživljati tudi tiste bolj sive in žalostne dneve. A za to moramo tudi sami kaj narediti!

Odbor DI

Športnice v Društvu invalidov občine Piran balinajo, plavajo, streljajo, se pomerjajo v pikadu in kegljanju. Od leve k desni so: Olga Lipušček, Vera Močnik, Marija Mlinar, Veronika Fuks, Jolanda Mehle, Hilda Vuga, Jožica Nusdorfer in Rozina Šušmelj.

*Če sonca ni mogoče prisiliti, da
bi sijalo na oblačen dan, si
poiščimo drugo uteho!*

*Nebesa in pekel sta kraja, ki si
ju ustvarimo mi sami.*

Na izletu (od leve k desni): Marija Božič, Niko Marovt, Danilo Božič in g. Benko.

*Življenje – ti si kakor vreme,
se hitro spremeniš:
iz sonca se v grom in blisk ti preleviš.
Zdaj si žalostno
in ko rano zaceliš,
se spet v veselje spremeniš.*

Rozina Maraž

Portorožanovo prilogo sta uredili Jožica Sorta in Livija Sikur Zorman; izšla je v 3.200 izvodih.